

**IDENTIFICACIÓ DELS ELEMENTS I
CARACTERÍSTIQUES PER A LA CREACIÓ
D'UNA SALA D'ESCALADA AL MOIANÈS**

Treball de Fi de Grau en Ciències de l'Activitat
Física i l'Esport

Coll Jordà, Ernest

Curs 2015-2016

Tutora: Señé Mir, Anna Maria

Grau en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport

Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes

Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya

Vic, 13 de Maig de 2016

Índex

	Pàgina
Índex de Taules	3
Resum	5
Abstract	5
Introducció	6
1. Marc Teòric.....	7
1.1. Introducció.....	7
1.2. L'escalada al Medi Natural com a activitat Física-Esportiva.....	7
1.3. Descripció de l'escalada	8
1.4. Origen, actualitat i evolució de les sales d'escalada	9
1.5. Limitacions i beneficis de l'escalada	13
1.6. Material bàsic per a la pràctica de l'escalada interior.....	14
1.7. Construcció d'una sala d'escalada	14
1.8. Elaborar una correcte gestió esportiva	16
1.9. Anàlisi de la competència pel projecte de la sala d'escalada al Moianès.....	17
1.10. Actualitat i informació rellevant de la comarca del Moianès	18
2. Justificació, Objectius i hipòtesis.....	20
3. Mètodes.....	22
3.1. Participants i institucions que s'analitzen.....	22
3.2. Instruments	23
3.3. Disseny i procediment	25
3.4. Anàlisi de les dades	28
4. Resultats.....	28
4.1. Resultats enquestes als usuaris	28
4.2. Resultats full d'observació	38
4.3. Resultats grup de discussió.....	44
5. Discussió	54
5.1. Qüestionaris	54

5.2. Full d'observació	56
5.3. Grup de discussió.....	57
5.4. Limitacions d'estudi i dificultats d'investigació	58
5.5. Línies d'investigació futures.....	59
6. Conclusions	59
7. Referències Bibliogràfiques	62
8. Webgrafia	63
9. Annex	65
9.1 Qüestionari usuaris sales d'escalada	65
9.2 Full d'observació	68
9.3. Guió grup de discussió	85
9.4. Transcripció del grup de discussió.....	88

Índex de Taules

	Pàgina
Taula 1. Característiques de les sales d'escalada.....	18
Taula 2. Municipis i habitants del Moianès.....	19
Taula 3. Sectors d'escalada als diferents municipis del Moianès.....	19
Taula 4. Dades de les sales analitzades.....	26
Taula 5. Dades d'enquestats a les sales d'escalada.....	29
Taula 6. Percentatge del primer contacte amb l'escalada en funció de l'espai.....	30
Taula 7. Percentatge del temps d'assistència i de la freqüència a les sales d'escalada.....	31
Taula 8. Percentatge de la motivació per assistir a la sala d'escalada i els motius de fer-ho en aquella sala concreta.....	33
Taula 9. Percentatge sobre la percepció dels punts més forts i més dèbils de cada sala d'escalada.....	34

Taula 10. Percentatge sobre l'opinió dels usuaris respecte les infraestructures.....	36
Taula 11. Mitjana sobre la importància dels usuaris en referència al tracte personal.	37
Taula 12. Mitjana sobre la valoració global que fan els usuaris de la seva sala.....	38
Taula 13. Valoració personal dels diferents aspectes de les sales d'escalada analitzades	42
Taula 14. Respostes i conclusions del grup de discussió sobre el debat de temes generals per a una sala d'escalada al Moianès.....	45
Taula 15. Respostes i conclusions del grup de discussió sobre les instal·lacions per a una sala d'escalada al Moianès	46
Taula 16. Respostes i conclusions del grup de discussió sobre el preu i l'horari per a una sala d'escalada al Moianès.....	49
Taula 17. Respostes i conclusions del grup de discussió sobre els serveis que hauria d'oferir una sala d'escalada al Moianès	51
Taula 18. Debat del grup de discussió sobre la situació de l'escalada al Moianès.....	53

Resum

Introducció: El present treball pretén fer una investigació per a buscar els criteris bàsics que s'han de conèixer per poder realitzar una proposta per a una sala d'escalada a la comarca del Moianès.

Objectiu: L'objectiu general del treball consisteix en identificar els elements principals i les característiques que hauria de tenir una sala d'escalada al Moianès.

Metodologia: S'ha utilitzat la metodologia mixta, amb informació qualitativa i quantitativa, a través dels qüestionaris, el full d'observació i el grup de discussió. I s'han analitzat les sales d'escalada properes al Moianès, els seus usuaris i 5 escaladors del Moianès.

Resultats: Trobem tres estils de sala: un espai autogestionat, una associació i una empresa. El model que volen els futurs usuaris de la sala del moianès és el segon estil, i també que la sala sigui adaptada a tots els perfils d'escaladors que trobem a la zona.

Conclusions: Amb aquest treball hem pogut arribar als fonaments que poden donar peu a fer una proposta més real d'una sala d'escalada, coneixent què fa la competència, quins criteris tenen els usuaris d'aquests espais i quina visió tenen els escaladors del Moianès sobre aquesta futura instal·lació.

Paraules claus: Escalada, escaladors, sala d'escalada / centre d'escalada, usuaris, gestió esportiva, proposta, instal·lació esportiva, activitat física, motivacions.

Abstract

Introduction: This TFG aims to do some research to find the basic criteria that must be met in order to make a proposal for a climbing center in El Moianès region.

Goal: The study goal is to identify the main elements and features that should have a climbing center in El Moianès.

Methods: Mixed methodology with qualitative and quantitative information, through questionnaires, observation sheet and group discussion. The sample was: five climbing gym nearby in the region, their users and future climbers of El Moianès climbing center.

Results: There are three room styles; a space for self-organized voluntary, an association and a company. The model that the future users of El Moianès climbing center want is the second style, and the center is adapted to all profiles of climbers found in the region.

Conclusions: In this study we were able to get the basis that can give rise to a more real climbing center, knowing what the competition does and what criteria have the

users of these spaces. And finally, what are climbers Moianès' vision of this future facility.

Keywords: Climbing, climbing, climbing center, boulder, users, sports management, proposal, sports facilities, physical activity and motivation.

Introducció

Jo, Ernest Coll Jordà de Castellterçol, un poble d'uns 2.400 habitants situat a la nova comarca del Moianès, a Catalunya i que en l'actualitat estic cursant el quart i últim curs en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, presento el meu Treball de Fi de Grau en aquest document. El tema que vaig escollir després de donar-hi voltes va ser el següent: Proposta d'una sala d'escalada al Moianès, que finalment ha acabat canviant per: Identificació dels elements i característiques per a la creació d'una sala d'escalada al Moianès. La idea va sorgir intentant relacionar algun aspecte del Moianès, ja que és una comarca formada fa molt poc temps i la meva afició esportiva des de fa un parell d'anys; l'escalada. Vaig detectar a través de la pròpia experiència que ens trobem en una comarca on hi ha nombrosos recursos per practicar l'escalada esportiva, malauradament, actualment no disposem de cap sala preparada per a la pràctica d'aquesta modalitat en tot el territori del Moianès.

La meva afició a aquest esport, m'ha motivat a tirar endavant aquest projecte, així com el fet de ser usuari d'aquests espais, els quals requereixen d'un desplaçament sempre superior als 20 quilòmetres per part de qualsevol habitant del Moianès. Aleshores, crec que és important estudiar i determinar quina sala seria la més adequada per aquesta nova comarca. Vull remarcar que és un projecte fictici, on s'elaborarà una proposta el màxim de realista possible. Que amb tot això, no vull dir que en un futur no sigui un projecte en el qual m'agradaria involucrar-m'hi, però aquest treball és una investigació per conèixer de quines necessitats parteix una proposta d'una sala per la nova comarca.

Penso, que em seran molt útils les diferents assignatures que he anat treballant durant el grau i concretament l'especialització en gestió i lleure, temàtica sobre la qual s'engloba el meu projecte. Les pràctiques de tercer de grau, les vaig realitzar en un centre d'escalada, així que conec i tinc experiència sobre aquestes instal·lacions, i m'he adonat que en un possible futur com a professional de l'activitat física i l'esport, especialitzat en lleure i gestió, podria dedicar-me al món empresarial dins de les sales d'escalades; seria una sortida laboral ideal per a mi.

Seguidament, trobarem tot el desenvolupament del meu Treball de Fi de Grau. En primer lloc, el marc teòric amb els fonaments per elaborar tot el treball, la justificació del treball conforme el marc teòric, els objectius i hipòtesis plantejats per a l'elaboració del projecte, mètodes utilitzats, així com els subapartats (participants, instruments, disseny i procediment i l'anàlisi de les dades). A continuació, trobarem els resultats extrets a partir dels instruments, seguit d'una discussió sobre la temàtica d'estudi, les principals conclusions extretes, les referències bibliogràfiques utilitzades per a l'elaboració de tot el treball. I finalment l'annex, on s'hi exposarà la informació que haurà resultat útil per l'elaboració treball, com els qüestionaris, les entrevistes, els llibres de registre, etc.

1. Marc Teòric

1.1. Introducció

En aquest apartat, començaré exposant teoria d'autors sobre el meu tema, inicialment s'exposaran temes més generals sobre la temàtica que estic tractant i finalment, s'acabarà explicant fonts concretes, útils i semblants amb el tema que jo vull desenvolupar el meu TFG, és a dir, informació específica referent a allò sobre el que vull desenvolupar el meu Treball de Fi de Grau.

Per tant, em dispenso a presentar diferents fonts elaborades per autors de rigor, en publicacions de diferent caràcter però totes amb un rigor científic al darrera, que tracten diferents temes que donaran lògica, sentit i una base al meu TFG, el qual, tracta sobre una proposta d'una sala d'escalada al Moianès.

1.2. L'escalada al Medi Natural com a activitat Física-Esportiva

A partir de l'evolució de l'escalada (i de la resta d'esports al medi natural) els autors Lapetra i Guillén (2005) ens expliquen que estem assistint a una aproximació considerable de l'home, predominantment urbà, cap al medi natural. La vida a l'aire lliure és actualment no només un passatemps, sinó una necessitat, és una vàlvula d'escapament de l'home modern. Per tant, aquest fenomen que estem vivint esdevé una major i creixent pràctica d'activitat física i esportiva, a les afores de les ciutats, apropiant-se així, de nous i salvatges territoris de forma progressiva.

Seguint amb aquesta línia de creixement trobem un altre factor que ens exposen Camps, Carretero i Perich (1995) els quals expliquen que aquest increment que han

adquirir les activitats físic-esportives en el medi natural comporten; un augment progressiu dels practicants i de les estructures implicades en aquest tipus d'activitats, un creixement dels recursos econòmics destinats a aquestes finalitats, ja sigui per a la seva promoció, o pel seu consum. Un creixement de les infraestructures destinades a aquestes pràctiques, un major nombre de professionals dedicats a aquestes activitats, un augment de la demanda de productes esportius lligats a aquest tipus de pràctiques, un creixement de la indústria de serveis complementaris a les activitats. En resum, estem assistint al creixement d'un gran mercat, les activitats físic-esportives al medi natural. Aquests autors ens adverteixen finalment que aquest gran increment desmesurat aporta moltes coses bones als llocs i zones on es practiquen, però també té perills i contraindicacions, com serien el deteriorament del medi ambient i l'erosió de la natura poden produir desequilibris demogràfics, pot modificar la cultura d'un espai i pot acabar comportant un risc pels propis participants.

Per tant, amb aquests autors que hem pogut comprovar que estem assistint a una tendència imparable i en augment de la pràctica d'esports al medi natural, on hi podem trobar esports com el rafting, les curses de muntanya (trail), els salts base, i entre molts altres trobem amb un gran nombre d'adeptes l'escalada i les seves diferents modalitats. Tal i com diuen els autors Hepp, Güllich i Heidorn (2001), tothom pot escalar, però sempre dins del seu nivell, i per arribar a assolir graus alts, és indispensable una gran preparació física. L'escalada a diferència d'altres esports de muntanya es pot recrear de forma artificial, en sales d'escalada a partir de la construcció de murs preparats, i gràcies a l'elaboració de preses i/o mòduls artificials, que faciliten el desplaçament i la simulació amb l'escalada al medi natural.

1.3. Descripció de l'escalada

Per començar, hem de conèixer en que consisteix exactament l'escalada, segons la Federación De Montaña y Escalada (FEDME) l'escalada és una pràctica esportiva que consisteix en pujar o recórrer parets de roca escarpades o altres relleus naturals, els quals destaquen per la seva verticalitat, aquesta seria una definició per a l'escalada més clàssica. Per l'escalada esportiva, aquesta federació proposa, que és una modalitat on es busca la màxima dificultat de moviments, per la qual cosa, el practicant ha de tenir una intensa preparació física. També hem de destacar la definició que realitza sobre l'escalada en bloc, ja que, és molt comuna en els centres d'escalada; és un tipus d'escalada esportiva que es realitza en blocs de pedra o artificials de poca altura de manera que si hi ha caigudes no representa cap perill per a l'escalador, cal

destacar que amb aquesta modalitat no s'utilitzen cordes, i els moviments són molt exigents.

La Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC) presenta una definició dels diferents tipus d'escalada, dels quals en regula la competició. L'escalada de dificultat són aquelles competicions en les que s'escala com a cap de corda, és a dir, on el participant puja des de terra i va mosquetonejant successivament cada cinta exprés, utilitzant com a sistema de progressió només les preses que li permeti el mur. L'alçada obtinguda (o, en el cas de seccions transversals, la major distància al llarg de l'eix de la via) determina la classificació de l'esportista al torn de competició. Pel que fa a la modalitat de bloc aquesta federació la defineix com a l'escalada d'itineraris de petita alçada i gran dificultat en les que l'escalador progressa sense corda. I finalment defineix l'escalada de velocitat com a una modalitat en que es realitzen escalades d'itineraris idèntics el més ràpid possible mitjançant politja o amb la corda per sobre. Cap ajuda està permesa en la progressió de l'escalador, el temps obtingut determina la classificació del competidor.

Així doncs l'escalada és un esport amb diferents modalitats, segons els autors Hepp, Güllich i Heidorn (2001) els quals ens fan una breu introducció històrica a l'escalada esportiva, expliquen que a diferència del que molta gent creu, aquest tipus d'escalada no prové de l'alpinisme, sinó que neix com a una modalitat pròpia, concretament a les torres del massís de pedra arenosa del riu Elbe, al sud-est de Dresden. I des d'aleshores s'ha convertit amb una modalitat pròpia que ha patit canvis a nivell de metodologia i mitjans, fins a convertir-se en l'escalada esportiva actual. Aquests autors ens exposen també que segueix imperant l'opinió de que l'escalada esportiva és una aventura per a un petit grup de gent, un joc per a uns quants bojos. Ells, argumenten que de cap manera, que simplement és una qüestió lògica de nivell, els temps han canviat, i actualment gairebé tothom pot practicar l'escalada. Els tres autors ens parlen sobre el perill actual de l'escalada, del qual destaquen que l'esport està lliure de perill, gràcies al sentit comú, el coneixement de la tècnica i la utilització adequada dels materials i mitjans.

1.4. Origen, actualitat i evolució de les sales d'escalada

Segons Bicknell i deBurn (2012), ja fa més de 25 anys de la construcció de la primera sala d'escalada comercial dels Estats Units d'Amèrica, i des de les hores els materials que s'han utilitzat més són la fibra de vidre, la fusta i l'acer, explica que és cert que moltes instal·lacions es construïen els seus propis equipaments, però s'està creant

una industrialització del sector i cada cop és més freqüent comprar les estructures i les preses a empreses especialitzades en la seva construcció i disseny.

Jhon White (2014) parla sobre la primera paret d'escalada creada amb un fi comercial, la qual la va fabricar el senyor Robinson de *DR Climbing Walls*, l'any 1964, una paret d'escaladors per a escaladors, creada inicialment per poder escalar els mesos de més fred a l'hivern o quan les condicions atmosfèriques fossin dolentes. Va ser un inici precari on els materials eren ciment i pedres enganxades per simular les preses naturals. La idea va ser imitar l'experiència de l'escalada 'real', i els principals problemes van ser que no es podia modificar i que requerien d'una dificultat excessivament baixa. Aquest autor explica l'aparició de les preses que es podien collar i descollar amb un cargol, fet que va obrir un gran ventall de possibilitats dins de l'escalada interior, ja que, es podien canviar les preses fàcilment, i dissenyar rutes de dificultats variades, les rutes per colors, etc. Aquest fet va fer multiplicar els espais on es podia practicar aquesta modalitat. White (2014) en el seu llibre titulat manual de l'escalada interior destaca que les primeres parets d'escalada construïdes expressament es van començar a construir a la dècada dels 60 o 70. En termes d'escalada durant els anys que comprenen aquestes dècades es va passar de practicar l'escalada com a domini exclusiu dels que la practicaven a les muntanyes de forma precària a ser accessibles per a tothom. Enrere queden els dies on les sales i parets d'escalada interior eren utilitzats per a una sola finalitat, per a que els escaladors practiquessin les seves habilitats i es possessin més en forma, per al que ells anomenaven l'escalada de veritat, és a dir, l'escalada a les parets de roca de l'exterior. I si que es cert, que en els anys 80 i 90 aquests espais eren utilitzats com a espai d'entrenament per a aquest col·lectiu d'escaladors. Però un nou moviment d'escaladors estava sorgint, una nova generació centrada en els elements gimnàstics i competitiu que ofereix l'escalada en aquests centres interiors d'escalada. L'escalada interior va començar a destacar, fugint de les formes tradicionals de l'escalada, aquests espais oferien major seguretat, una pràctica tots els dies de l'any independentment de la meteorologia, així com una pràctica més assequible econòmicament, ja que, per a escalar a l'exterior havies de pagar els desplaçaments o els viatges, l'allotjament en les diferents zones, per no parlar de l'alt cost de l'equipament bàsic de seguretat. Així doncs aquests factors van contribuir en l'augment de la pràctica de l'escalada en els centres adequats per a aquesta modalitat.

Segons els autors Nord-Americans Bicknell i deBurn (2012) en el capítol de Indoor Climbing Walls dins del llibre *Outdoor Program Administration* l'escalada interior s'ha convertit en una pràctica habitual, en una gran quantitat de programes per a diferents

organitzacions com escoles, universitats, campus, preparació militar, etc. Diuen que per molts escaladors la seva primera presa de contacte amb aquest esport va ser per aquestes sales d'escalada artificials. Per tant, hi ha hagut un gran increment en el nombre d'aquestes així com l'augment de professionals dedicats a aquest sector, capacitats per ensenyar i introduir als usuaris en els fonaments bàsics de l'escalada. Aquests autors destaquen que aquests centres d'escalada són un entorn únic que ha de ser construït seguint uns procediments operatius per a elaborar una correcta gestió del risc. La majoria d'aquestes instal·lacions solen oferir escalada en bloc o *boulder* i escalada en *top rope*, és a dir, amb la corda ja passada per dalt la reunió (on no hi ha pràcticament cap perill de caiguda), no obstant explica també que es poden trobar diferents construccions dins d'aquests espais on es poden practicar activitats com rappel, escalada en gel, escalada mixta, etc. També destaca que molts espais d'aquestes característiques solen oferir als socis classes específiques d'escalada, per millorar la tècnica, o bé, per entrenar i aconseguir un alt rendiment, ja sigui dins de l'escalada interior o l'escalada esportiva a l'aire lliure. Cal remarcar, que moltes instal·lacions han desenvolupat àrees específiques per a la iniciació a aquest esport, així com a zones i sales per a millorar la condició cardiovascular, la resistència o la flexibilitat, per reforçar tots els aspectes físics d'un escalador, de la mateixa manera que ofereixen molts gimnasos convencionals.

Burbach (2012) també destaca que moltes d'aquestes sales no només es dediquen a l'escalada en si, sinó que ofereixen productes com l'entrenament de la força, la resistència cardiovascular, i que últimament hi ha una gran tendència a les classes de yoga amb massatges terapèutics. I no tant sols això, moltes sales d'escalada disposen de bars o cafeteries per als usuaris, conjuntament amb petites botigues on comprar el material i els complementos bàsics per a l'escalada, tant interior com exterior.

En la primera dècada del nou mil·lenni, segons White (2014) les parets d'escalada interior es van anar construint a tot arreu de manera massiva, des de centres d'educació primària, universitats, locals privats, etc. oferint així una gran varietat de possibilitats d'escalada i una facilitat per la pràctica d'aquest esport. Els desenvolupaments més recents pel que fa a la temàtica de creació de sales d'escalada a derivat cap a la creació d'espais especialitzats en l'escalada en bloc, un gran atractiu per a aquella gent que busca una forma alternativa de mantenir-se en forma. Possiblement un dels factors més destacables és la proporció d'usuaris d'aquestes sales que escalen a l'exterior, que segons aquest autor són entre el 10 i el 30%, fet molt rellevant, ja que, inicialment els usuaris de les primeres sales el 95% realitzava escalada a l'exterior i tant sols el 5% utilitzava la sala com a forma recreativa

o d'entrenament únic i exclusiu per a posar-se en forma sense cap finalitat esportiva. Lourens (2005) explica que molts espais propers a les ciutats i poblacions s'han convertit en centres d'escalada. Llocs on hi ha una gran quantitat de parets, de diferents materials (principalment fusta), col·locades a diferents angles, amb preses de peus i mans col·locades estratègicament per a elaborar rutes amb diferents graus. Diu que també se li anomena "escalada de plàstic" entre l'argot dels escaladors. Molts dels usuaris utilitzen aquests centres per entrenar i incrementar la seva potencia, la resistència i la tècnica. Altres ho utilitzen pels dies entre setmana per tal d'estar més bé per les escapades a la roca els caps de setmana. I diu que alguns hi van tant sols per passar-ho bé. En efecte, actualment hi ha molta gent que només escala en aquestes sales i mai s'aventura i s'escapa a la roca de veritat. Ha sigut un aspecte important molt destacable d'aquest esport.

Segons White (2014) antigament es va tendir a realitzar parets de gran alçada de més de 20 metres (es pensaven que com més alt millor era l'espai), però la tendència contemporània ha anat modificant aquesta visió i actualment es dona més importància a que els murs d'escalada presentin varietats de vies, dificultats, estils i no pas una gran alçada, la paret ha d'estar adequada a les necessitats dels escaladors. Així doncs l'autor ens parla sobre l'evolució de les sales d'escalada durant la dècada dels 90 i del nou mil·lenni, on les botigues, els serveis de bar, les escalades amb corda i els murs d'escalada en bloc es van combinar. En aquests anys les competicions d'escalada en bloc van augmentar de forma exponencial, tant en les sales locals de forma més amateur, fins a competicions més professionals, de caràcter internacional. Per tant, des dels darrers anys s'està experimentant un augment que té difícil aturador dins el món de les sales d'escalada i de les competicions a tots els nivells.

Aquest autor, fa una reflexió sobre cap on evolucionaran les parets d'escalada en un futur, de les quals fent una ullada als últims 20 anys veiem que s'han construït parets que pretenien ser fidels al màxim a les parets d'escalada reals, amb poca dificultat tècnica i amb els mínims riscos, a diferència de l'exposició que es té en l'escalada natural. Pràcticament totes les preses es poden utilitzar amb les mans i els peus, malgrat a la realitat no és així, la tendència que seguiran els murs d'escalada en els propers anys serà la de plantejar reptes amb volums i preses amb característiques molt diverses, formes, textures, mides, colors, etc. per tal de plantejar uns reptes més complexos.

White (2014) també parla sobre la possibilitat de que l'escalada entri a formar part de la llista d'esports dels jocs olímpics, el que esdevindria a més canvis pel que fa als murs d'escalada per tal d'adaptar-los als reglaments que es proposarien als JJOO.

1.5. Limitacions i beneficis de l'escalada

Per una banda, a l'hora de proposar un projecte sobre una instal·lació esportiva hem de conèixer quines limitacions o amb quines dificultats ens podem trobar. Les quals poden ser molt variades, els autors Peter i Cauthorn (2000) ens expliquen que les lesions que es produeixen als centres d'escalada normalment no són deguts a caigudes o accidents (a diferència de l'escalada en el medi natural) sinó que són produïdes a causa del sobreentrenament i on es veuen afectats músculs i tendons, aquests autors diuen que pràcticament tothom que ha estat durant un temps a una sala d'escalada ha patit aquest tipus de problemes. Hill (2013) comenta que moltes persones que mai han practicat l'escalada tenen por a les caigudes i a les dificultats tècniques inicials, i que per a solucionar-ho la millor manera és que un monitor intervingui i mostri que si ho fem bé, no hi ha perill de res, i ensenyi les claus i bases inicials per a començar a introduir-se en el món de l'escalada.

Per altra banda, Lage (2004) ens mostra els beneficis i facilitats que ens aporta la pràctica esportiva en un espai preparat per a l'escalada. El qual diu que per aconseguir un cos ben treballat en la seva totalitat, l'escalada és el camí per aconseguir-ho. No tant sols treballes el teu cos, sinó que la ment té un gran paper, ja que, s'han de resoldre molts problemes que requereixen d'una gran habilitat, i no només això, també es milloren aspectes com la resistència i la rapidesa dels dos tipus de fibres musculars, les lentes i les ràpides, i les habilitats físiques que permet assolir els reptes plantejats. La millor part de l'escalada és l'interès que et desperta, mentre que anar a un gimnàs convencional et pot crear una gran monotonia, posar-se en forma escalant sempre presenta objectius i noves motivacions. L'escalada et proporciona motivació per si sola. La satisfacció de resoldre diferents rutes de cada cop més dificultat t'aporta una gran satisfacció i una gran dosi de motivació intrínseca. L'escalada t'ajudarà a millorar aspectes físics, mentals i socials de la teva vida, és complicat trobar un esport millor. L'autor proposa una sèrie de millores que pots aconseguir amb la pràctica d'activitat física en una sala d'escalada:

- Millora de les capacitats aeròbiques com anaeròbiques.
- Un entrenament exhaustiu per a un ampli i divers conjunt de músculs.
- Agradables desafiaments de resolució de problemes.

- Un lloc accessible, amb bona companyia i on guanyaràs confiança amb tu mateix i amb els teus companys.
- Un lloc ideal per passar el temps d'oci i lleure, sobretot pels adolescents.
- Un lloc ideal per a celebrar festes amb petits grups de gent i/o amics.

Aquest autor, ens diu que no trobaràs un millor exercici que l'escalada. L'escalada, pot millorar tots els aspectes de la teva condició física. Ho podràs veure en la millora del teu equilibri, flexibilitat i agilitat, al mateix temps que augmentes la teva capacitat física i corporal. El millor de tot, és que cremaràs un alt nombre de calories, més que no pas si fessis exercicis específics, i sense pràcticament adonar-te'n. L'escalada crema entre unes 500 a 700 calories per hora en funció del teu pes i de l'esforç que realitzis, amb l'escalada com a exercici tens molt a guanyar.

Hill (2013) argumenta que un dels grans beneficis que incorpora l'escalada interior és la gran quantitat de públic que hi pot participar, des dels quatre anys, quan la musculatura dels més petits ja està més desenvolupada es pot començar, fins a que el cos digui prou. També ho poden practicar gent amb molts tipus de dificultats, ja siguin físiques, psicològiques, motores, etc. les quals experimenten molts beneficis (físics, emocionals, socials, cognitius, etc.).

1.6. Material bàsic per a la pràctica de l'escalada interior

Jhon White (2014) ens fa una breu descripció sobre els elements bàsics necessaris per a practicar l'escalada en bloc, en primer lloc és imprescindible portar sabates d'escalada més popularment conegudes com a peus de gat, seguit d'una bossa especialitzada per a posar-hi magnesi en pols, o amb boles, que aconseguix que les mans no suïn tant i per tant tindrem un millor adherència i millor tacte per a l'escalada. Per a l'escalada amb corda necessitarem el material esmentat anteriorment, però ens farà falta cert equipament de seguretat, com un arnès, una corda dinàmica, mosquetons de seguretat i algun element d'asseguració (revers, grigri, cassoleta, etc.) , entre d'altres que depenent de la prestació del mur haurem d'utilitzar o no. Hill (2013), exposa que si realitzem alguna activitat amb corda, o qualsevol altre en la que hi pugui haver material o caiguda d'algun tipus és imprescindible l'ús del casc. El qual ens pot salvar la vida en un moment determinat.

1.7. Construcció d'una sala d'escalada

L'autor Hill (2013) destaca que les parets preparades per a l'escalada solen ser de material de diferent tipus des de fusta, fins a resina, passant per metall i plàstic.

Explica que la construcció de la paret moltes vegades depèn de la quantitat de diners invertits i de les facilitats que es disposin per a construir-la. No obstant, els dos estils de paret predominants són en primer lloc les creades a partir d'una base de contraxapat feta d'algun material metàl·lic, amb panells de fusta o algun material resistent on se li poden col·locar i moure ràpidament amb cargols preses de tot tipus. I en segon lloc trobem les parets fetes a partir de motllos, les quals són panells de plàstic o algun material semblant a la resina, es poden moure de manera fàcil per a modificar les característiques i les rutes que presenti el tram, així com fixar-hi preses perquè la paret ofereixi més possibilitats

Tal i com ja havia comentat l'autor, algunes de les parets que s'utilitzen posseeixen una subestructura metàl·lica en la que s'hi cargolen els diferents panells. Això permet crear dissenys interessants i variats, amb angles i característiques que donen corda a la imaginació en contraposició de les parets amb marc de fusta simple. L'autor destaca que per a qualsevol paret que vulguem equipar es necessiten habilitats en el disseny, planificació i correctes tècniques de construcció. Necessitem saber que allò que farem estarà bé, i res estarà fora de lloc un cop que iniciem la pràctica. Els fabricants i dissenyadors han fet grans progressos en l'elaboració dels elements que hi ha dins d'una sala d'escalada, per tal d'aconseguir una major motivació per a superar aquells obstacles. Lloses, sostres, grans llançaments, formacions úniques i fins i tot parets que adapten la seva inclinació en qüestió de segons, són quotidianes a les sales modernes d'escalada. Les preses per la seva banda, també han patit un pas de gegant, des d'un inici en que s'utilitzaven totxanes que sobresortien de les parets, fins a l'actualitat on trobem formes i mides de tot tipus; roms, volums, regletes, laterals, xurreres, pinces, bústies, etc.

Hill (2013) ens parla sobre les taules de *campus*, el qual consta d'un plafó semi-desplomat, amb llistons de diferents diàmetres col·locats consecutivament fins a certa altura. Aquest mètode d'entrenament sol estar col·locat a les cantonades o llocs de la sala on no molesti. Per a entrenar en el *campus* només es poden utilitzar una part dels dits, en funció del diàmetre del llistó, i els peus queden volant, de manera que només treballa el tren superior. Aquests exercicis enforteixen molt els dits, i poden arribar a ser molt útils pels escaladors. No obstant, cal remarcar que tant sols hi poden entrenar els esportistes amb una certa experiència i sempre després d'haver realitzat un escalfament adient.

1.8. Elaborar una correcta gestió esportiva

L'autor Beotas (2006) com a conclusions del seu llibre futures claus en la gestió d'organitzacions esportives explica que les organitzacions que siguin capaces de manipular de manera eficaç i eficient les situacions d'incertesa podran gaudir d'una posició privilegiada per comprendre les necessitats i demandes dels clients/usuaris, saber que necessiten els treballadors de la seva entitat, conèixer cap on avança el sector o preveure com actuarà la competència, entre moltes altres coses. El coneixement de tot això farà que l'empresa assoleixi un equilibri raonable entre l'oferta i la demanda que hi ha.

L'autor diu que crear valor afegit als serveis i oferir una qualitat demandada de manera sostenible, són elements claus en un entorn competitiu per aconseguir la fidelització dels clients i la seva posterior retenció a l'organització. Posicionar l'organització esportiva perquè aconseguixi un avantatge competitiu, és bàsic una diferenciació. I per fer les coses de manera diferent, es necessari incorporar noves estratègies en la gestió. Una estratègia genèrica no permetrà diferenciar-se de la resta, per això s'ha de ser innovador, creatiu i sempre justificat en una profunda reflexió.

La transformació de l'organització cap a la millora continua l'han de fer els seus treballadors, el principal actiu amb la que contenen. En l'actualitat els serveis de moltes organitzacions són similars i són els treballadors els que marquen la diferència. Aconseguir que existeixi credibilitat i que estiguin implicats en desenvolupar noves formes de gestió per millorar, exigeix grans dosis de motivació, de comunicació i, sobretot, treballar en un clima de confiança. Això fa que sigui necessari un compromís real de la direcció, capaç d'implicar a tots els estaments de l'entitat esportiva perquè es facin palpables aquestes formes de gestió com necessàries i útils. És la manera que s'accepti i s'impulsi.

Un desafiament bàsic per la gestió del sector privat de l'esport sembla ser l'adaptació del concepte de benestar dels usuaris, el que obliga a anar renovant la oferta i anar ampliant les activitats en un sector en el que les motivacions per realitzar la pràctica esportiva va canviant constantment.

Les tendències en la gestió es guien pel comportament dels clients, pel que cada organització haurà d'adaptar-se a ells. La definició dels plans de negoci parteix d'una premissa bàsica: la necessitat d'aconseguir una qualitat total en els productes i serveis que s'ofereixen i aconseguir que els clients/ usuaris els valorin positivament.

Finalment, aquest autor ens argumenta que en l'intent per desenvolupar una gestió eficaç per buscar solucions i resoldre problemes ens trobem en que no existeix un model únic per l'èxit. Existeix una gamma àmplia de possibles opcions per desenvolupar els processos organitzatius i la gestió de recursos humans, així com per ampliar les relacions mútuament beneficioses amb els clients, proveïdors, interlocutors socials i altres parts interessades. Això permet en un entorn canviant, com és el sector esportiu, conèixer les variacions en les actituds i expectatives dels clients, disposant així d'una de les claus per poder anticipar-se a les seves necessitats i satisfer-les de manera raonable.

Segons Mestre i García (1997) l'evolució de la oferta d'instal·lacions esportives no pot ser conseqüència casual d'una espontània adequació dels responsables i gestors a una demanda potencial. El manteniment i desenvolupament del patrimoni d'instal·lacions esportives ha de ser guiat per les exigències del desenvolupament de l'activitat esportiva en cada territori.

L'adopció de criteris de programació i participació es indispensable amb la finalitat de que construeixi el quadre dels objectius prioritaris, i cada individu pugui desenvolupar el seu paper en una òptica de col·laboració.

Hem de tenir sempre molt clar quina és la finalitat que pretenem amb les instal·lacions esportives que oferim. La finalitat és la clau per la que estem oferint els mitjans (les instal·lacions esportives).

Mestre i García expliquen que la creació de nou equipament té com a finalitat la superació dels principis desequilibradors en la activació del ciutadà cap a la pràctica esportiva, i ha d'anar acompanyat d'uns adients programes tècnics i d'organització per aconseguir un increment efectiu de la pràctica esportiva i de l'estructura associativa. S'ha de tenir en compte que les noves instal·lacions que oferirem han de sorgir en funció de la demanda ja existent i la carència actual, però també en funció d'una programació de noves activitats i plans esportius prevists.

1.9. Anàlisi de la competència pel projecte de la sala d'escalada al Moianès

Per a fer un primer anàlisi sobre l'actualitat de les sales d'escalada, presento a continuació les principals empreses i entitats que podrien suposar una competència per a la creació del meu projecte:

Taula 1. Característiques de les sales d'escalada

Nom de la sala	Localització (distància amb Moià)	Serveis principals	Preu (+18 anys)
Can Romu	Manresa (33 km)	<i>Boulder</i> , bar i vestuari.	-
La Farinera	Vic (25 km)	<i>Boulder</i> , bar i vestuari.	1 dia – 4€ Mensual – 25€
El Gat Penjat	Caldes de Montbui (26 km)	Rocòdrom, <i>boulder</i> , vestidors, gimnàs, bar i botiga i lloguer.	1 dia – 7€ 10 dies - 60 € Mensual – 45€
Sharma Climbing BCN	Barcelona (59 km)	Rocòdrom, <i>boulder</i> , vestuari, bar, entrenaments.	1 dia – 12€ 10 dies – 100€
La Fàbrica dels Somnis	Vic (25 km)	<i>Boulder</i> , <i>slackline</i> , bar, trapezi i vestuari.	1 dia – 3€ Mensual – 21€

Font: elaboració pròpia.

Aquesta taula, on analitzo les sales d'escalada properes al Moianès és un recull inicial, elaborat per mi, a partir dels webs i *blogs* de cada centre (disponibles a la webgrafia punt 8.), són les sales més properes i amb prestacions que poden ser una competència per un centre d'escalada al Moianès. És una taula molt bàsica, la qual en la meva tasca de recerca científica elaboraré més detalladament, a partir d'uns barems per analitzar-les d'una millor forma.

1.10. Actualitat i informació rellevant de la comarca del Moianès

Per tant, si vull realitzar aquest projecte d'una sala d'escalada al Moianès, que com hem vist és un esport que cada dia té més adeptes i presenta un gran nombre de factors positius. Hauré de conèixer la realitat de la zona, així que em dispo a presentar informació bàsica referent a aquest zona en concret. El Moianès, és una comarca de Catalunya, creada recentment, concretament al mes d'Abril del 2015. La seva capital és Moià, i els deu municipis que la formen són els següents:

Taula 2. Municipis i habitants del Moianès

Municipi	Nombre d'Habitants
Calders	949
Castellcir	718
Castellterçol	2.400
Collsuspina	338
L'Estany	407
Granera	80
Moià	5.760
Monistrol de Calders	695
Sant Quirze Safaja	644
Santa Maria d'Oló	1.065
Total	13.056

Font: idescat.cat

Aquesta nova comarca creada fa tant poc temps i formada per poblacions procedents de les comarques del Bages, El Vallés Oriental i Osona, té una extensió de 335 km². La comarca se situa a la Catalunya Central. Forma un altiplà amb una altura entre 600 i 900 metres sobre el nivell del mar. Malgrat la seva reduïda extensió, presenta una geografia pròpia, una climatologia diferenciada, una vegetació i uns ecosistemes particulars, una economia distintiva i diversificada, un patrimoni cultural original i desconegut a la vegada, una història rica i intensa i una població amb personalitat pròpia que li ha donat, des de fa anys, un interès turístic i cultural prou interessant. Els pobles de la comarca tenen una tradició d'estiueig molt arrelada, gràcies a la seva climatologia i a la seva ubicació estratègica.

A continuació es presenten els sectors d'escalada de la zona:

Taula 3. Sectors d'escalada als diferents municipis del Moianès

Població	Sectors
Moià	La Falsia (Sensepell, 2013), El revolt de l'Àliga (Grup Excursionista Moianès Independent, 2009), Montbrú,

	Montbrú vell i la Moretona aquests últims tres sectors disponibles a Muntanyes de Coses (2013).
Collsuspina	Creu de Castellar, la Visera i Can Fàcil Disponibles a Xclimb (2012).
Calders	El Cargolaire (Can Romu, 2010) i Calders Desploms (Escalibur, 2015).
Sant Quirze Safaja	Sant Miquel del Fai (Can Romu, 2010).
Monistrol de Calders	La Estoviada.

Font: elaboració pròpia

Tots aquests sectors d'escalada (extrets de diferents *webs* i *blogs* disponibles a la webgrafia), són d'escalada esportiva, la majoria tenen una altura d'entre 12 i 25 metres. Actualment s'estan preparant sectors per a practicar-hi escalada en bloc, un modalitat estretament lligat amb la pràctica de molts dels usuaris den les sales d'escalada. És complicat conèixer el nombre exacte d'escaladors que hi ha a la zona del Moianès, ja que no hi ha cap font que ho faciliti. El que si que podem comprovar és que hi ha una afició creixent, i cada vegada trobes a més escaladors en els diferents sectors que ofereix el territori.

2. Justificació, Objectius i hipòtesis

Després d'haver estudiat diferents autors que tractaven temes sobre les sales d'escalada, crec necessari la justificació sobre per què és important fer aquesta investigació.

Lapetra i Guillén (2005) ens parlen de la importància de la tendència que estem vivint actualment, on hi ha un gran volum de gent que cada dia és més adeppte a les pràctiques d'activitat física al medi natural. El mateix argument el suporten els autors Camps, Carretero i Perich (1995), els quals argumenten que aquest moviment comporta un augment en les estructures implicades en aquests tipus d'activitats, un augment dels recursos econòmics, pel consum d'aquest producte. Un augment de les instal·lacions, professionals i de la indústria relacionada amb aquestes activitats físic-esportives practicables al medi natural, és a dir, que aquest mercat està patint un augment significatiu. Dins d'aquesta tendència imparabile dels esports de muntanya trobem que Hepp, Güllich i Heidorn (2001) expliquen que l'escalada a diferència d'altres esports de muntanya es pot recrear de forma artificial, en instal·lacions, a partir de murs preparats, preses i mòduls artificials que faciliten la simulació de l'escalada al

medi natural. White (2014) després d'un breu repàs per la història de les sales d'escalada des dels seus inicis fins a l'actualitat, comparteix les idees de Bicknell i deBurn (2012) que ens expliquen que les modalitats que són més habituals dins de les sales d'escalada són el boulder o escalada en bloc, i les parets i mòduls on practicar l'escalada amb corda. També destaquen que la utilització d'aquests espais està destinada als usuaris per a millorar en l'escalada a l'aire lliure o a la millora pròpia dins de la sala d'escalada. Aquests autors juntament amb Burbach (2012) expliquen que aquestes sales es complementen oferint serveis de tot tipus, per millorar la condició física (força, resistència, flexibilitat), així com activitats de ioga i relaxació, oferint també altres serveis als usuaris (bar, cafeteria, botiga, vestuaris, etc.).

Lage (2004) ens aporta una sèrie de beneficis i facilitats que suposa la creació d'una sala d'escalada, no només en la millora dels aspectes físics, sinó també en altres aspectes com l'augment de la motivació, la relació amb altres escaladors, la formació i la possibilitat de tenir un espai adequat i adaptat a les necessitats. Hill (2013) destaca que és un espai on hi pot participar tothom, independentment de l'edat dels practicants i del nivell que tinguin.

Com hem pogut veure en el marc teòric a la zona del Moianès, trobem una gran quantitat de zones i vies d'escalada, però actualment no hi trobem cap sala dedicada a la pràctica d'aquesta modalitat. Tal i com diuen Mestre i García (1997), el manteniment i desenvolupament del patrimoni d'instal·lacions esportives ha de ser guiat per les exigències del desenvolupament de l'activitat esportiva de cada territori. Per tant, és evident que en aquesta zona concreta, hi ha carència d'un espai amb aquestes característiques. És ben sabut que l'evolució de l'oferta d'instal·lacions ha de ser fruit de l'adequació dels gestors a la demanda potencial.

També crec important explicar el fet que fins no fa gaire va existir una sala d'escalada a Moià, on hi vaig realitzar les pràctiques de tercer del grau de CAFE, la qual va funcionar durant uns quatre anys aproximadament. El motiu del tancament de la família que el portava va ser degut a temes personals. Aquesta experiència va fer que m'adonés que la zona del Moianès necessita un espai així. Però, que les coses es poden fer diferents, per aconseguir un producte millor i més adaptat als escalador/es de la zona.

Per tant, després de fer un repàs als autors de rigor, experts en el tema i conèixer la realitat d'aquest territori concret, creiem que resulta necessari realitzar un estudi per identificar els elements i característiques que s'haurien de contemplar per a realitzar una proposta per una sala d'escalada al Moianès.

Objectius

- General:
 1. Identificar els elements i característiques que hauria de tenir una sala d'escalada a la zona del Moianès, a partir de l'anàlisi d'altres sales properes i dels seus usuaris, i del públic objectiu de la comarca.
- Específics:
 - 1.1 Identificar les motivacions, la valoració i la freqüència d'ús dels usuaris de cinc sales properes al Moianès.
 - 1.2 Analitzar les característiques de cada sala mitjançant un full d'observació a partir de diferents fonts d'informació.
 - 1.3 Explorar les necessitats i opinions sobre un possible projecte pel Moianès a través d'un grup de discussió amb possibles futurs usuaris.

Hipòtesis

És possible conèixer les característiques i els elements bàsics per a una sala d'escalada al Moianès a través de l'estudi de la competència de cinc sales properes a la comarca i les necessitats dels escaladors de la zona.

3. Mètodes

En aquest apartat de Mètodes es tractaran i s'explicaran les diferents parts que han resultat útils per a l'elaboració de la part de recerca del Treball de Fi de Grau; hi trobarem els participants i les institucions que s'han analitzat i dels quals se n'ha extret una informació, els instruments utilitzats en cada cas per extreure aquesta informació, el disseny i el procediment i l'anàlisi de les dades extretes, a partir de la utilització dels instruments amb els diferents participants i instal·lacions.

3.1. Participants i institucions que s'analitzen

Les mostres que pretenc utilitzar per a fer la meva recerca científica d'informació seran tres elements diferents, és a dir, em proposo analitzar en primer lloc les sales d'escalada i els usuaris que fan possible el seu funcionament; i finalment, els escaladors de la zona del Moianès, que resultaran útils per conèixer de primera mà les necessitats que tenen per un espai amb unes característiques adequades:

- **Sales de Catalunya:** Lògicament no les analitzaré totes, però la meua intenció és conèixer quin nombre de sales d'escalada properes hi ha obertes al públic al Moianès, conèixer les característiques que ofereixen als seus usuaris (organització, espais, serveis, tècnics, protocols, etc.). Per tant, la mostra de sales que pretenc analitzar són aquelles més properes a la comarca del Moianès i que disposen d'un bon funcionament; El Gat Penjat (Caldes de Montbui), la Farinera (Vic), la Fàbrica dels Somnis (Vic), Can Romu (Manresa) i Sharma Climbing (Barcelona). La meua intenció és analitzar un mínim de 4 de les sales que he marcat com a properes.
- **Usuaris de les sales de Catalunya analitzades:** Enquestar usuaris de les sales d'escalada que analitzaré perquè m'expliquin a què donen més importància dins d'una sala, què troben que hi falta, què hi sobra, etc.; és a dir, esbrinar què canviarien o com farien una sala segons els seus gustos i comoditats i conèixer bé les seves prioritats i motivacions. Intentaré enquestar a un mínim de cinc usuaris de cada sala que visitaré.
- **Futurs usuaris de la sala d'escalada del Moianès:** Parlar amb els possibles futurs socis i usuaris sobre la futura sala d'escalada a la comarca, per discutir quines instal·lacions serien les més adequades per aquesta sala, així com els serveis que hauria d'oferir i la política que hauria de seguir. Aquesta mostra estarà formada per un col·lectiu de gent que té en comú l'afició a l'escalada i la zona de residència (el Moianès), malgrat això, m'agradaria que fos una mostra amb diferents perfils d'escaladors, des d'inexperts, fins a gent que ja té una gran bagatge dins d'aquest món, per tal d'aconseguir una mostra que englobés el màxim de perfils que podrien entrar com a consumidors del producte. La mostra estarà formada per entre quatre a set escaladors.

3.2. Instruments

Com ja he dit anteriorment, analitzaré tres objectes d'estudi diferents. Inicialment analitzaré dos aspectes sobre les sales d'escalada; els usuaris i les pròpies sales d'escalada. Per a analitzar aquests aspectes utilitzaré qüestionaris i fulls d'observació, respectivament. Posteriorment, amb aquesta informació realitzaré una trobada amb els possibles futurs usuaris de la sala d'escalada del Moianès, amb els quals es crearà un grup de discussió, en el qual es seguirà un guió elaborat prèviament.

Per a extreure informació, realitzaré un qüestionari als usuaris (disponible a l'annex punt 9.1.). Bernal (2006) fa una sèrie de recomanacions per l'elaboració de qüestionaris; tenir clar el problema, els objectius i la hipòtesis o les preguntes de la

investigació que es vol realitzar, conèixer les característiques dels subjectes que seran objecte d'estudi, conèixer si hi ha qüestionaris o tècniques de recollida d'informació sobre aquell tema d'investigació concret, i en cas que no n'hi hagi, crear el teu propi; determinant el format de les preguntes i respostes que el formaran. Així doncs, el meu qüestionari estarà format per preguntes tancades, les quals marcaré jo mateix, serà un qüestionari ràpid, ja que entenc que els usuaris estan en el seu temps de lleure i no vull ser una molèstia ni per ells, ni pels propietaris de les sales. Amb aquest qüestionari vull extreure informació referent al meu objectiu general, i més directament del meu primer objectiu específic. Podem dividir els temes que es tractaran en el qüestionari en: Dades personals de l'enquestat (cal remarcar que és totalment confidencial), el temps de pràctica que destina a l'escalada, les motivacions i motius que porten al participant a assistir en aquell espai i la valoració personal que fan de la seva sala. Aquests temes es basen en conèixer la realitat que expliquen Camps, Carretero i Perich (1995) sobre l'augment de les infraestructures i recursos econòmics destinats a aquest tipus d'activitats. També, es vol conèixer si el que exposen Bicknell i deBurn (2012) que diuen que la primera presa de contacte de molts escaladors és en aquestes sales d'escalada artificial. Lligat amb les motivacions dels usuaris vull saber si, tal i com diu Burbach (2012), és gràcies als serveis que s'ofereixen o a algun altre motiu concret. I finalment, conèixer els punts forts i febles de cada sala des de la perspectiva de cada usuari, ja que no hi ha cap autor que parli sobre això, però crec important saber-ho perquè és un punt rellevant a l'hora que faci una proposta per el meu cas concret.

Per avaluar les sales d'escalada utilitzaré un full d'observació (disponible a l'annex punt 9.2.), elaborat per mi, el qual serà una taula amb diferents valoracions i que ompliré amb informació de la meua pròpia experiència, gràcies a les visites a diferents instal·lacions i a través de la informació que extrauré d'usuaris, gestors i portals digitals (webs i xarxes socials) dels centres. Amb aquest instrument pretenc determinar quatre àrees diferents de cada sala: Qüestions generals, serveis/instal·lacions, personal i la valoració personal sobre aspectes de la sala. Amb tota aquesta taula es vol saber si les sales compleixen les característiques que alguns dels autors treballats han proposat per a les sales d'escalada, com per exemple Hill (2013) que ens parla de les taules de *campus*, o Burbach (2012) sobre els serveis i/o productes que ofereixen les sales.

Finalment, trobem l'instrument del grup de discussió, eina que segons Kvale (2011) es caracteritza per un estil no directiu d'entrevista, on la preocupació fonamental és estimular diversos punts de vista sobre el tema de discussió pel grup. El moderador

del grup introdueix els temes de discussió i facilita el debat. La seva tasca és crear una atmosfera permissiva per l'expressió de punts de vista personals i contraposats sobre els temes de discussió. El propòsit del grup de discussió no és arribar a un consens o a solucions per les qüestions tractades, sinó proposar punts de vista diferents sobre una qüestió. Abad (1997) parla de la tècnica del *focus-group*, que consisteix en reunions, on s'intenta aplicar un procediment estructurat per obtenir l'opinió dels participants sobre el problema objecte del debat. El primer pas per a l'aplicació d'aquest mètode es reunir a participants sota la direcció d'un responsable i aconseguir que tractin una sèrie d'idees i d'opinions sobre un tema concret sense entrar en discussions. Aquest instrument que s'utilitzarà en un grup d'escaladors del Moianès, com molt bé ha dit aquest autor, no serà utilitzat per arribar a una decisió final, sinó per conèixer millor els punts de vista i les necessitats de cadascun dels membres participants, i així poder realitzar identificar quins són els elements i característiques que hauria d'oferir una nova sala d'escalada a la comarca.

3.3. Disseny i procediment

L'estudi que he elaborat és exploratori, ja que a través de l'anàlisi i de la investigació de les altres sales d'escalada properes al Moianès he pogut extreure una informació i unes conclusions. Els autors Darío i Darío (2006) destaquen que els estudis exploratoris tenen per objectiu essencial familiaritzar-nos amb un tema desconegut, poc estudiat o innovador. Aquesta classe d'investigacions serveixen per desenvolupar mètodes per utilitzar en estudis més profunds. Per tant, segons aquests autors aquest estudi em permetrà extreure unes conclusions i adquirir coneixements d'un tema que en el meu cas, sí que conec, però en el qual no hi he aprofundit; i d'aquesta manera, si més endavant volgués tirar endavant el projecte que plantejo, seria un punt de partida, una base des d'on podria aprofundir per poder controlar més variables.

La metodologia que he utilitzat per a desenvolupar i fonamentar el meu estudi és la metodologia mixta, la qual consta d'aspectes qualitius i d'altres de quantitius. Les informacions que he extret de les diferents metodologies sempre han estat determinades pel tipus d'instrument d'investigació. Els instruments emparats han sigut en primer lloc les enquestes als usuaris de les sales i els fulls d'observació emplenat per mi, i en segon lloc, trobem el grup de discussió format per escaladors de la zona del Moianès i possibles futurs usuaris de la sala d'escalada a la comarca, on dirigiré la sessió a través d'un guió elaborat prèviament. Aquest últim instrument d'investigació em proporcionarà informació qualitativa molt valuosa, ja que serà el màxim de fidel

d'una petita representació del total d'escaladors del Moianès que podrien estar interessats en formar part de la sala d'escalada en aquesta zona.

A continuació, explico el procés que he seguit per a la recopilació de totes les dades, en primer lloc, durant cada dia d'una setmana, de dilluns a divendres, vaig anar a cadascuna de les cinc sales que m'havia proposat analitzar, en funció de la proximitat a la comarca i d'un condicionament mínim de les instal·lacions per a la pràctica de l'escalada. Per a fer la recopilació de les dades, les quals tractaven temes especificats en el punt 3.2. Instruments, vaig passar unes enquestes als usuaris de les sales que hi havia aquell dia practicant activitat física. Seguidament, podem veure una taula amb les dades dels dies que vaig analitzar-les, l'adreça per arribar-hi i finalment, el nombre d'enquestes que vaig passar.

Taula 4. Dades de les sales analitzades

Sala d'escalada Analitzada	Can Romu	La Farinera	La Fàbrica dels somnis	El Gat Penjat	Sharma Climbing BCN	
Dia d'anàlisi	13/04/2016	14/04/2016	12/04/2016	11/04/2016	15/04/2016	
Població	Manresa	Vic	Vic	Caldes de Montbui	Barcelona	
Adreça	Carrer Cintaires, 2	Carrer Sant Jordi, 82	Carrer Sant Jaume, s/n	Carrer Sant Pau, 86	Carrer Marroc, 206	
Nº enquestes	8	8	8	8	8	Total 40

Font: Elaboració pròpia

Per tant, cada dia em vaig desplaçar fins a cadascuna de les sales que he analitzat. El procediment ha estat sempre el mateix: entrava i preguntava pel gestor de la sala o en cas de que no hi fos, l'encarregat que hi havia en aquell moment. Em presentava i li explicava que estava fent un Treball de Fi de Grau sobre una proposta fictícia d'una sala d'escalada al Moianès, i fins i tot, els hi ensenyava l'enquesta, perquè veiessin que no hi havia cap problema, ni era cap cosa estranya. Una vegada em donaven la seva autorització, pagava com a usuari d'un sol dia, per així poder escalar i relacionar-me una mica amb la gent, al mateix temps que podia conèixer millor la sala per poder omplir el full d'observació amb posterioritat. Un cop estava dins de la sala, preguntava

als usuaris cordialment, fent l'explicació sobre el treball que estic realitzant i els estudis que estic cursant, si em podien omplir una enquesta molt ràpida i senzilla, que només els hi suposaria cinc minuts. Pràcticament tothom va ser molt amable i em va respondre el document. Un cop estàvem en un lloc adequat per tal que m'omplissin l'enquesta (habitualment les taules o zones de descans), els hi realitzava una explicació ràpida sobre el funcionament de l'entrevista i els preguntava si tenien algun dubte. Un cop l'havien omplert, m'assegurava de que haguessin completat correctament totes les preguntes, i en cas que faltés alguna cosa, els hi comentava. Finalment, els hi donava les gràcies pel seu temps i la seva col·laboració. I en molts casos vaig establir una conversació informal que em va ser útil per conèixer els seus punts de vista d'altres temàtiques.

Un cop havia recollit tots els qüestionaris, i havia escalat una estona per la sala, marxava acomiadant-me del gestor o encarregat, i li donava les gràcies per deixar-me passar l'instrument d'investigació entre els seus socis i/o usuaris. Un cop a casa, passava les fotos que havia realitzat de cada sala a l'ordinador, per tenir un registre fotogràfic (disponible a l'annex sota el full d'observació al punt 9.2.) de cada sala. També omplia el full d'observació, del qual abans d'anar a la primera sala, ja tenia clar amb quins paràmetres m'havia de fixar, les caselles del full que no podia omplir per l'experiència com a usuari de la sala, ho feia a través de les webs o *blogs* de cada sala, o bé, a través de preguntes directes als gestors/usuaris, que molt amablement em van respondre.

La informació qualitativa que he recollit a través del grup de discussió, la vaig extreure a través de l'enregistrament de veu de la reunió que vaig convocar el dia 22 d'Abril del 2016 a un bar de Moià, el Condal, a aquest grup hi estaven convidats un total de cinc escaladors de la comarca i de diferents municipis (Castellterçol, Calders i Moià). La durada del grup de discussió va arribar gairebé a una hora. Durant aquest temps jo feia preguntes o plantejava temes, que es debatien entre els participants, i feia incisos per acabar de tractar les diferents informacions que volia extreure. Per a fer això, vaig seguir un guió que havia elaborat prèviament i el qual podem trobar a l'annex del present treball a l'apartat 9.3. Al finalitzar la discussió vaig pagar les begudes i les tapes que havíem pres, i els hi vaig regalar un petit obsequi per la col·laboració, en mostra d'agraïment. Després, amb els àudios enregistrats vaig transcriure tot el grup de discussió, podem trobar-ho a l'annex, en el punt 9.4.

3.4. Anàlisi de les dades

Les dades extretes del total de 40 qüestionaris es van transcriure a un document *Excel*, on es van classificar les respostes per el número de pregunta i la resposta/es que havien donat els usuaris. Els usuaris enquestats es classificaven en funció de la sala a la qual pertanyien. I un cop entrats els resultats de les 40 enquestes es va fer el global. Així doncs, disposàvem dels resultats concrets dels usuaris de cada sala, i el global de tots els escaladors enquestats. Tots aquests resultats eren expressats en percentatges, excepte en les dues últimes preguntes, on les respostes que es demanaven eren que puntuessin dos premisses del 0 al 10, i per tant, els resultats s'expressaven amb mitjanes.

En referència al full d'observació, l'he omplert sempre just després de la visita a la sala d'escalada. Hi havia diferents ítems repartits en quatre categories. Per a redactar cada apartat intentava ser el màxim de rigorós i igualitari per a cada una de les sales. Un cop omplerta tota la taula, he pogut fer un anàlisi i una comparació de cada element que he volgut estudiar. M'ha resultat molt útil per comprovar les diferències que mostren cadascuna de les sales amb la resta, així com per a conèixer quins elements de l'espai els han valorat positivament o negativament els usuaris. Per analitzar aquest instrument he destacat només els aspectes més rellevants, i els que m'eren més útils per extreure'n unes conclusions. El programa que he utilitzat és el *Word*, ja que és fàcil d'utilitzar per fer taules i redactar cadascun dels punts que he volgut avaluar.

Finalment, trobem el grup de discussió, el qual va ser enregistrat a través de la gravació de veu amb l'aplicació del meu telèfon mòbil. Un cop enregistrat el grup de discussió, el vaig transcriure a un document *Word*; i per analitzar-ne les dades, vaig dividir aquesta informació en cinc grans temes, i dins d'aquests temes hi havia diferents categories que s'havien tractat. Així doncs, de cada categoria es destacaven les frases textuais més importants dels participants i les meves aportacions, que solien ser preguntes per indagar més en el tema, o presentar les conclusions en les que havíem arribat en aquella temàtica si n'hi havien.

4. Resultats

4.1. Resultats enquestes als usuaris

En primer lloc em dispo a presentar els resultats de les enquestes, les quals es van passar per les cinc sales que es va establir com a objecte d'estudi; Can Romu, La

Farinera, La Fàbrica dels Somnis, El Gat Penjat i finalment, la sala més nova i més gran, anomenada Chris Sharma Barcelona, anomenada així per un dels millors escaladors de l'era moderna, el qual és el gestor principal. A cada sala d'escalada es van passar un total de vuit enquestes. L'única premissa que demanava per poder fer-los l'enquesta era que fossin usuaris habituals de les sales:

Taula 5. Dades d'enquestats a les sales d'escalada

Sala d'escalada	Dones	Homes	Mitjana edat
Can Romu	2	6	25,12
La Farinera	1	7	24,87
La Fàbrica dels Somnis	2	6	29,37
El Gat Penjat	4	4	26,62
Chris Sharma Barcelona	1	7	30
Total	10	30	27,19

Font: Elaboració pròpia

Com podem veure a la taula, les dades personals que em proporcionaven amb l'enquesta eren molt bàsiques, edat, gènere i la sala a la que assistien com a usuaris. Vaig intentar igualar el nombre de nois i noies enquestats, però va ser complicat, donat que la majoria d'usuaris que hi havia en aquell moment eren homes, a excepció del Gat Penjat, on hi havia una classe d'escalada per dones el mateix dia que vaig passar les enquestes i em va ser possible enquestar-ne quatre. El resultat final ha estat de 10 dones enquestades i 30 homes. Pel que fa a l'edat, intentava passar l'enquesta als majors de 16 anys. La persona més jove que vaig entrevistar era un noi de 17 del Gat Penjat i els més grans, van ser una dona i un home de 42 anys del Gat Penjat i de Can Romu, respectivament. Les mitjanes d'edat dels usuaris de les sales oscil·len entre els 24,87 anys, a La Farinera, on hi havia molt públic jove, per contraposició de la mitjana més alta de 30 anys a la sala Chris Sharma Barcelona, una instal·lació on hi havia gent de totes les edats i de moltes nacionalitats diferents. La mitjana d'edat de les cinc sales és de 27,19 anys, tot i que cal destacar que hi ha sempre perfils de gent amb edats molt diferents i que a les sales Chris Sharma Barcelona i El Gat Penjat solen haver-hi nens i nenes d'edats entre els 5 i 17 anys, normalment en les hores de classes d'iniciació a l'escalada.

A la següent taula, podem veure, expressat en percentatges, les respostes a la primera pregunta, la qual feia referència amb el primer contacte que van tenir amb l'escalada, en funció de si va ser a una sala d'escalada artificial, o bé al medi natural (en qualsevol de les seves modalitats):

Taula 6. Percentatge del primer contacte amb l'escalada en funció de l'espai

	Resposta	Can Romu	La Farinera	Fàbrica dels Somnis	El Gat Penjat	Sharma Climbing Bcn	Global (%)
Primer contacte amb l'escalada	A la roca	62,5	50	62,5	87,5	75	67,5
	A una Sala d'escalada	37,5	50	37,5	12,5	25	32,5
	No ho recordo	-	-	-	-	-	-

Font: Elaboració pròpia

Com veiem a nivell global, més de dues terceres parts (67,5%) dels usuaris de sales d'escalada, van endinsar-se al món de l'escalada al medi natural, ja fos fent bloc, esportiva o clàssica. I menys d'una tercera part (32,5%) ho van fer a sales d'escalada preparades per a la pràctica d'aquest esport. La sala El Gat Penjat és on més gent va iniciar-se a la roca, un total de 87,5% i on menys gent va fer-ho a una instal·lació artificial. En canvi, podem destacar La Farinera per ser la sala on hi ha el percentatge més baix de gent que va començar a la roca 50%, i el més alt pel que fa a la gent que ho va fer en sales d'escalada 50%, és a dir, la meitat dels usuaris enquestats es van iniciar al medi natural i l'altra meitat a un centre d'escalada.

En la segona pregunta es feia referència al temps que feia que l'usuari enquestat anava a una sala d'escalada, no era necessari que fos la mateixa, sinó que m'interessava que m'expliquessin quant temps feia que acudien a aquest tipus d'instal·lacions. I seguidament, els preguntava per la freqüència d'assistència a aquest espai, on es donaven quatre opcions entre 1 i 3 cops al mes, una vegada a la setmana, dues i tres vegades o més. Molts usuaris m'argumentaven que durant l'any o per temporades tenien freqüències d'ús de la sala diferent, i els hi demanava que em fessin una mitjana per escollir una opció. A continuació, trobem els resultats obtinguts en aquestes dues qüestions:

Taula 7. Percentatge del temps d'assistència i de la freqüència a les sales d'escalada

	Resposta	Can Romu	La Farinera	Fàbrica dels Somnis	El Gat Penjat	Climbing Bcn Sharma	Global (%)
Temps d'assistència a sales d'escalada	Menys d'un anys	12,5	12,5	25	50	37,5	27,5
	Entre 1 i 2 anys	50	37,5	25	50	-	32,5
	Entre 3 i 5 anys	25	37,5	25	-	25	22,5
	Més de 5 Anys	12,5	12,5	25	-	37,5	17,5
Freqüència d'assistència a sales d'escalada	1-3 cops al mes	25	25	25	-	37,5	22,5
	1 dia a la setmana	25	12,5	62,5	-	12,5	22,5
	2 dies a la setmana	50	50	12,5	50	37,5	40
	3 dies o més setmanals	-	12,5	-	50	12,5	15

Font: Elaboració pròpia

Pel que fa al temps que els usuaris van a sales d'escalada, trobem que en el seu global està molt repartit. El percentatge més alt 32,5% el trobem en la gent que fa entre 1 i 2 anys que van a la sala, seguit dels més novells en aquests espais 27,5% dels usuaris que fa menys d'un any que hi van. Els que fa entre 3 i 5 anys representen el 22,5% del global, i finalment, trobem als més veterans amb un 17,5%, els quals fa 5 anys o més que van a escalar a recintes preparats per aquest esport. Pel que fa al percentatge global de la freqüència amb la qual els usuaris van a les sales d'escalada, trobem que el 40% ho fan 2 cops per setmana, seguit dels que hi van entre 1 i 3 cops al mes (22,5%) o un cop setmanal (22,5 %). Finalment, trobem que només el 15% hi va tres cops setmanals o més. A Can Romu la resposta del temps que fa que es va a les sales d'escalada més elevat és entre 1 i 2 anys amb un 50%, i els més baixos amb 12,5% tots dos trobem als usuaris que fa menys d'un any i els que fa 5 o més que hi

van. El 50% dels usuaris d'aquesta sala hi van entre 1 i 4 cops al mes, mentre que l'altre 50% hi va 2 cops per setmana, i cap dels enquestats hi va 3 vegades o més per setmana. A la Farinera hi ha un 12,5% dels usuaris que feia menys d'un any que hi anaven i també el mateix percentatge de gent feia més de 5 anys que hi assistien. Empatats a percentatges amb 37,5% trobem als usuaris que van començar a anar-hi entre 1 i 2 anys i els que en fa entre 3 i 5. La meitat dels usuaris de la Farinera hi van dos dies setmanals, un 25% entre 1 i 3 cops al mes, i els altres, un 25% entre 1 cop, o 3 dies mínim a la setmana. A la Fàbrica dels Somnis trobem que el temps que fa que els usuaris enquestats van a sales d'escalada està molt repartit, 25% a cada opció de resposta, això vol dir que hi ha molta diversitat de gent pel que fa a graus d'experiència en aquests espais. En aquesta sala trobem una dada curiosa, ja que el 100% dels enquestats acudeixen a la sala mínim 2 cops per setmana. Al *Boulder el Gat Penjat* trobem que un 50% dels escaladors fa menys d'un any que hi van i l'altre 50% entre 1 i 2 anys, és a dir, que tots els enquestats fa relativament poc que són usuaris d'aquestes sales d'escalada. Però per altra banda, trobem que les dades d'assistència tendeixen a l'alça, ja que el tots els participants en l'enquesta acudeixen a la sala un mínim de dos dies setmanals. Destaquem que a la sala Chris Sharma Barcelona, els usuaris (37,5%) feia molt temps, 5 anys o més, que eren usuaris de sales d'escalada o bé (37,5%) només feia menys d'un any. I pel que fa a la freqüència d'ús de la sala trobem que destaquen els escaladors que ho fan de manera puntual, entre 1 i 3 cops mensuals, o els que hi van 2 cops setmanals, amb un 37,5% totes dues freqüències. En la majoria de sales com hem dit anteriorment, la freqüència habitual són 2 cops per setmana, cal remarcar que no totes les sales estan obertes durant els caps de setmana.

Un cop acabades les qüestions referents a les freqüències d'ús de les sales d'escalada es feien dues preguntes referents: en primer lloc el motiu principal que feia que l'entrevistat assistís a una sala d'escalada, on es donaven una sèrie de respostes, però es donava opció a plantejar-ne d'altres, tot i que ningú va utilitzar aquesta casella, i en segon lloc, la pregunta número 5 que feia referència al motiu principal que feia que l'usuari enquestat anés a aquella sala d'escalada en concret.

Taula 8. Percentatge de la motivació per assistir a la sala d'escalada i els motius de fer-ho en aquella sala concreta

	Resposta	Can Romu	La Farinera	Fàbrica dels Somnis	El Gat Penjat	Sharma Climbing Bcn	Global (%)
Motiu pel qual vas a la sala d'escalada	Entrenar/rendiment	87,5	87,5	37,5	75	50	67,5
	Salut	-	-	-	-	-	-
	Millora de l'aspecte físic	-	-	-	12,5	-	2,5
	Passar-ho bé/diversió	12,5	12,5	62,5	12,5	50	30
	Relacionar-se	-	-	-	-	-	-
	Altres	-	-	-	-	-	-
Motiu pel que vens a aquesta sala concreta	Afinitat amb altres usuaris	25	25	75	12,5	25	32,5
	Proximitat	37,5	12,5	-	75	-	25
	Preu	25	-	12,5	-	-	7,5
	Instal·lacions	12,5	50	12,5	-	62,5	27,5
	Tracte i atenció per part dels gestors	-	12,5	-	12,5	12,5	7,5
	Altres	-	-	-	-	-	-

Font: Elaboració pròpia

Quan comparem els percentatges referents a la motivació més important per assistir a una sala d'escalada, tenim clarament un guanyador: l'entrenament; així doncs, el 67,5% dels enquestats assenyalen com a principal motiu pel qual van a la sala, per tal d'entrenar, per estar més en forma per escalar a la roca o a la pròpia sala, el segona raó per la qual la gent va a aquests centres és la diversió, és a dir, per passar-s'ho bé amb un 30%, i tant sols una persona de les 40 enquestades va respondre un altre motiu que no és cap d'aquests dos, al·legant que anava a la sala per a millorar l'aspecte físic (usuari del Gat Penjat). Podem destacar que Can Romu amb un 87,5%, la Farinera també amb un 87,5% i el Gat Penjat en menor mesura 75%, són les sales on el principal motiu d'afluència de gent és l'entrenament de l'escalada. Pel que fa a la sala de l'escalador California Chris Sharma hi ha una divisió de motius: un 50% dels usuaris hi van per entrenar, per contraposició de l'altra meitat que ha determinat que el motiu principal és la diversió. I finalment, destaquem a la Fàbrica dels Somnis per ser

l'única sala d'escalada on la majoria, un 62,5% hi va per motius de diversió o passar-ho bé, deixant en minoria, amb un 37,5% els que ho fan per entrenar.

A la pregunta que es plantejava tot seguit, es feia incís al motiu dels usuaris per a assistir a aquella sala concreta. La pregunta amb més percentatge 32,5% va ser la d'afinitat amb la gent que hi va, així doncs, podem dir que per una sala d'aquestes característiques resulta important la relació que s'estableix entre els escaladors. La segona resposta amb el percentatge més alt, és sobre les instal·lacions amb un 27,5%, per un espai tan concret com una sala d'escalada, els usuaris donen molta importància a les instal·lacions de les quals disposa l'espai. Un 25% dels usuaris ha destacat que el motiu de més rellevància és la localització de la sala, és a dir, la relativa proximitat que hi ha entre la sala i els seus habitatges i/o el centre urbà. I finalment, amb un 7,5% trobem per una banda, l'afinitat amb els gestors i directius de la sala (tracte personal) i per l'altra, el preu. Concretament a la Fàbrica dels Somnis trobem que tres quartes parts dels enquestats hi assisteixen per afinitat amb els altres usuaris. Pel que fa al Gat Penjat el motiu pel qual la gent hi va és la proximitat amb un 75% de les respostes, i amb menor grau però també com a motiu principal a Can Romu trobem que la proximitat és el punt més fort que fa que la gent hi vagi. De la sala Chris Sharma Barcelona se'n destaquen les instal·lacions amb un 62,5%, a la Farinera també es destaca aquesta resposta com a factor més important pel que fa a motius pel quals la gent va a aquesta sala concreta, tot i que el percentatge és més baix que a la sala de Barcelona amb un total del 50% dels enquestats.

A continuació, mostrem dues preguntes que anaven estretament relacionades, en primer lloc es demanava als usuaris que marquessin les dues opcions que destacaven com a punts més forts pel que fa a la seva sala, i en segon lloc, quin era l'aspecte més dèbil que detectaven a la sala:

Taula 9. Percentatge sobre la percepció dels punts més forts i més dèbils de cada sala d'escalada

	Resposta	Can Romu	La Farinera	Fàbrica dels Somnis	El Gat Penjat	Climbing Bcn Sharma	Global (%)
Punt més fort de la sala:	Instal·lacions	12,5	37,5	12,5	18,75	50	26,25
	Tracte personal	12,5	37,5	37,5	31,25	43,75	32,5

	(gestors i usuaris)						
	Serveis	-	-	-	12,5	6,25	3,75
	Localització	50	18,75	6,25	31,25	-	21,25
	Horaris	18,75	-	-	6,25	-	5
	Preu	6,25	6,25	25		-	7,5
	Renom	-	-	-	-	-	-
	Altres	-	-	18,75	-	-	3,75
Punt més dèbil de la sala:	Instal·lacions	12,5	12,5	37,5	25	-	17,5
	Tracte personal (gestors i usuaris)	-	-	-	-	-	-
	Serveis	87,5	62,5	12,5	-	12,5	35
	Localització	-	-	25	25	50	20
	Horaris	-	-	25	37,5	-	12,5
	Preu	-	12,5	-	-	12,5	5
	Renom	-	-	-	-	-	-
	Altres	-	12,5	-	12,5	25	10

Font: Elaboració pròpia

Un 32,5% dels enquestats han remarcat que un dels punts més forts de les seves respectives sales és el tracte personal que reben, per part dels gestors o propietaris de la sala i de la resta d'usuaris. Cal remarcar que ningú ho ha marcat com a punt negatiu o dèbil en la pregunta que seguia. En segon lloc, amb un 26,25% es destaquen les instal·lacions per a la pràctica de l'escalada i altres elements d'entrenament. Tot i que com podem veure aquest factor també ha estat marcat amb un 17,5% dels enquestats com un dels punts dèbils de la seva sala, a causa en primer lloc de la percepció que poden tenir els usuaris de les instal·lacions, però en segon lloc, cal destacar que les enquestes s'han realitzat a sales de perfils diferents, amb inversions per a les instal·lacions de diferent volum. En tercer lloc, trobem que el 21,25% dels enquestats han destacat que la localització de la sala és un dels punts positius que donen a la sala. I finalment, com a últim punt fort que ha sortit destacat el preu, principalment de la Fàbrica dels Somnis, on totes les tarifes que tenen són les més baixes. De les cinc sales en trobem dues que destaquen per la seva localització, en primer lloc Can Romu amb un 50% i en segon lloc el Gat Penjat amb un 31,25%, aquesta última sala també destaca amb el mateix percentatge pel que fa al tracte personal. Les sales de La

Farinera (37,5%), la Fàbrica dels Somnis (37,5%) i Chris Sharma Barcelona (43,75%) també destaquen com a punt fort el tracte personal que reben els usuaris. I finalment, cal destacar la sala de Barcelona perquè un 50% dels enquestats han marcat que les instal·lacions són el punt més fort de la sala, seguit de la Farinera on el 37,5% dels usuaris també donen importància a aquest factor.

Si observem la següent qüestió veiem en primer lloc, que el punt que ha sortit amb un percentatge més alt en valoració als punts dèbils de la sala trobem els serveis que s'ofereixen amb un 35% del total. En segon lloc amb un 20% la localització que curiosament també havia sortit en els punts forts de la sala. En tercer lloc les instal·lacions amb un 17,5%, seguit dels horaris 12,5% i altres motius 10%. Si ho analitzem concretament veiem que a Can Romu (87,5%) i a la Farinera (62,5%) els usuaris han destacat que els serveis són el punt dèbil de la sala, i en menor grau (12,5%) la Fàbrica dels Somnis i Chris Sharma Barcelona amb el mateix percentatge. Pel que fa a la localització, on més usuaris ho han destacat (50%), és a la sala de Barcelona, ja que queda apartada del centre, i amb un 25% cada una les sales del Gat Penjat i La Fàbrica dels Somnis. En aquesta última sala, els usuaris han mostrat que amb un 37,5% el motiu més flux de la sala són les instal·lacions que s'ofereixen, seguit del Gat Penjat, on el 25% dels usuaris també ho han marcat. Finalment, comentar que un 25% dels enquestats del Gat penjat es queixen dels horaris.

Per conèixer que opinaven els usuaris de cada sala sobre les infraestructures que s'oferien per practicar l'escalada es proporcionaven cinc respostes tancades i una de lliure per altres respostes (ningú la va marcar):

Taula 10. Percentatge sobre l'opinió dels usuaris respecte a les infraestructures

	Resposta	Can Romu	La Farinera	Fàbrica dels Somnis	El Gat Penjat	Sharma Climbing Bcn	Global (%)
Opinió sobre les infraestructures de cada sala (parets, desploms,	Estan bé, no s'ha de canviar res	12,5	25	25	25	62,5	30
	En general estic satisfet, però algun canvi estaria bé	37,5	75	50	25	37,5	45
	S'haurien de fer canvis més sovint, per oferir varietat	50	-	25	50	-	25
	Hi ha una desorganització de l'espai	-	-	-	-	-	-

coves, preses, espais, etc.	S'hauria de tornar a construir la sala des de zero	-	-	-	-	-	-
	Altres	-	-	-	-	-	-

Font: Elaboració pròpia

L'ordre de les respostes estava ordenat de la següent manera: que no feia falta cap canvi; que la sala ja estava bé tal i com estava, passant per fer alguns canvis, i acabava amb una resposta que argumentava que s'hauria de construir la sala de nou. Les tres últimes respostes no van rebre ni un vot. L'opció que més va destacar va ser la "b" amb un 45%, la qual argumentava que hi havia una bona satisfacció per les infraestructures de la sala, però que si hi haguessin canvis estaria bé, i l'espai milloraria. En segon lloc, amb un 30% dels enquestats van aclarir que per ells no era necessari cap canvi per la seva sala, i per últim, amb un 25% de les respostes trobem aquella gent que creia que la sala hauria de fer canvis i modificar els espais més sovint per oferir més varietat. A la sala que es va mostrar una major satisfacció a nivell d'infraestructures va ser Chris Sharma Barcelona on un 62,5% dels enquestats no tocarien res, i consideraven que estava tot relativament bé. Pel que fa als usuaris que tenien un bon nivell de satisfacció, però argumentaven que un canvi seria bo, trobem alts percentatges en les dues sales de Vic, 75% a la Farinera i un 50% a la Fàbrica dels Somnis, per altra banda, la meitat dels enquestats de la sala de Can Romu i del Gat Penjat van destacar que s'haurien de fer canvis freqüentment per a oferir més varietat.

La penúltima pregunta feia referència a la nota del 0 al 10 amb la que puntuaven els usuaris la importància que li donen al tracte personal rebut per gestors i altres usuaris de la sala. Entenent que 0 és la mínima importància i 10 la màxima:

Taula 11. Mitjana sobre la importància dels usuaris en referència al tracte personal

	Can Romu	La Farinera	Fàbrica dels Somnis	El Gat Penjat	Sharma Climbing Bcn	Global (%)
Mitjana	8,25	8,62	9,12	8,37	8,87	8,64

Font: Elaboració pròpia

Com podem observar la dinàmica que segueixen les respostes de cada sala és semblant, i la mitjana del global és de 8,64, així doncs podem veure com el nivell d'exigència pel que fa al tracte personal per part dels clients és molt alt. A la sala on

trobem la nota més alta és a la Fàbrica dels Somnis amb un 9,12 i la més baixa a Can Romu amb un 8,25.

Finalment, l'última pregunta demanava que els usuaris valoressin de manera global del 0 al 10 la nota que li posaven a la seva sala d'escalada:

Taula 12. Mitjana sobre la valoració global que fan els usuaris de la seva sala

	Can Romu	La Farinera	Fàbrica dels Somnis	El Gat Penjat	Sharma Climbing Bcn	Global (%)
Mitjana	7,12	8,31	8,25	7,81	8,25	7,94

Font: Elaboració pròpia

Com podem observar en aquesta taula de la mateixa manera com passa en l'anterior la dinàmica que segueixen les respostes de cada sala és semblant, amb petites variacions, tot i que la mitjana del global és més baixa, concretament un 7,94. Així doncs, és una nota força alta pel que fa a la valoració de tots els escaladors enquestats. La sala on els usuaris estan més satisfets de manera global és la Farinera i seguit amb empat de la Fàbrica dels Somnis i de Sharma Climbing Barcelona. La mitjana més baixa; 7,12 la trobem a Can Romu on els usuaris es mostren relativament enfadats amb els gestors per tal i com s'està dirigint la instal·lació.

4.2. Resultats full d'observació

A continuació, es presenten els resultats dels quatre grans apartats amb el quals es va dividir el full d'observació, primer de tot es tractaran les qüestions més generals de cadascuna de les sales, destacant allò més rellevant. En segon lloc, els serveis i les instal·lacions que formaven la sala, seguit dels temes en relació al personal que fa funcionar la sala i que instrueix o que és usuària de la sala, i per acabar es comentaran uns punts de valoració personal que vaig fer sobre cada instal·lació.

4.2.1. Qüestions generals

El primer punt que es destacava, era la localització de la sala, a Can Romu sala de Manresa estava situada prop d'aquesta ciutat. De la mateixa manera que el Gat Penjat, a Caldes de Montbui, aquesta sala està ubicada al centre neuràlgic de la població, i és un punt important a destacar. Pel que fa a les sales de Vic, les dues estan tocant amb la ciutat, però es troben allunyades del centre. I la sala més gran que vaig analitzar, la de Barcelona; Chris Sharma Barcelona, es troba molt apartada del

centre, ja que es necessita un espai molt gran per aquesta instal·lació d'aquestes característiques i la trobem a un polígon d'un barri on hi ha perfils de gent molt variada i certament conflictiva.

Per una banda, pel que fa a les indicacions de cada sala, cal destacar que a les tres sales que hi ha a Vic i Manresa, cap d'elles té cap mena de facilitats per arribar-hi i trobar-les, al revés totes queden amagades, i necessites o buscar molt bé on són, o que algú que ho conegui t'hi acompanyi. Per altra banda, les sales de Caldes de Montbui i Barcelona són el contrari, des de lluny es poden veure cartells que indiquen on hi ha la sala, amb el nom de cadascuna. Ambdues dues tenen unes grans vidrieres que permeten veure l'interior, i també una molt bona entrada.

A la sala de Can Romu descobrim que no hi ha horaris, els socis reben una clau que els permet entrenar sempre que vulguin, de la mateixa manera que a la Farinera, tot i que aquesta sí que disposa d'un horari establert d'unes 4 hores a la tarda-vespre pels no socis. La Fàbrica dels Somnis té un horari de tarda-vespre tant per socis com per no socis, horari que varia lleugerament en funció de l'època de l'any. Aquestes últimes dues sales obren al públic de dilluns a divendres, i romanen tancades els caps de setmana, a diferència del Gat Penjat i de Chris Sharma Barcelona, que obren els set dies de la setmana, la diferència la trobem en que el Gat Penjat obre les tardes i vespres, exceptuant el dissabte, i la sala de Barcelona obre durant tot el dia durant moltes hores, i sense tancar al migdia.

El preu més barat d'entrada per un sol dia és a la Fàbrica dels Somnis amb 3€, seguit de Can Romu i la Farinera amb 4€, el Gat Penjat costa 5€ si ets menor de 13 anys, 6€ menors de 18, i a partir de 18 anys 7€. A la sala Chris Sharma Barcelona el preu és de 12€, tot i que si ets estudiant de menys de 25 anys té un cost de 8,5€. Trobem que hi ha sales que permeten una quota mensual als socis, Can Romu 25€, la Farinera 22€ i la Fàbrica dels Somnis 15€, sense comptar les matrícules. I el Gat Penjat i Chris Sharma permeten pagar abonaments per un nombre determinat d'entrades.

Totes les sales disposen d'aparcament pels seus usuaris, però en la que trobem més facilitats és a la Farinera, ja que és un carrer sense gaire trànsit, a la Fàbrica dels Somnis que disposa d'un aparcament de terra i a la sala Chris Sharma Barcelona que té molt d'espai davant de les naus properes. En canvi, al Gat Penjat i a Can Romu, com que són sales més properes al centre de les poblacions es troben més dificultats per aparcar.

4.2.2. Serveis i instal·lacions

Pel que fa a les dimensions de les sales trobem que les dues sales de Vic i la de Manresa tenen unes dimensions petites, on l'espai és força reduït i el volum de gent que pot haver-hi al mateix temps no és gaire elevat. La sala el Gat Penjat és una mica més gran, tot i que no arriba a ser un espai mitjà, però sí que permet un volum de gent més gran i dóna la impressió de ser més ampla i alta que les anteriors. Chris Sharma Barcelona sí que disposa d'unes grans dimensions amb capacitat per a molta gent, hi ha molta superfície escalable i l'altura de la nau també és considerable.

En totes les sales trobem armariets als vestidors on guardar-hi les pertinències personals. Excepte al Gat Penjat on no n'hi ha, i has de guardar-ho al vestuari o a sobre d'algun banc o en algun racó. La sala de Barcelona també té uns vestuaris amb armariets on guardar-hi les coses, tot i que són petits per les dimensions de la sala.

Pel que fa a les diferents zones d'escalada que podem trobar a una sala d'escalada, totes les analitzades tenen una paret de placa, tot i que a Can Romu és molt petita i a la sala Chris Sharma és molt àmplia i variada. Pel que fa a la zona de desplom, totes en tenen, ja que és bàsic en una sala d'entrenament per l'escalada, a Can Romu si que hi trobem un desplom ampli i a la sala de Barcelona, també. Es pot destacar també altres zones d'escalada com sostres, que podem trobar a totes les sales, coves a Can Romu, el Gat Penjat i Chris sharma, gran desploms com a la Farinera i Chris Sharma, i bolets i sortides per dalt a aquesta última sala. A les sales de Vic i Manresa no hi ha escalada amb corda, i a Caldes de Montbui i Barcelona sí que en trobem, tot i que aquesta última disposa de més alçada i més espai destinat a aquesta modalitat. Totes les sales disposen de zona amb *campus board*, trobem que a Can Romu, a la Fàbrica dels Somnis i al Gat Penjat són molt simples i en el cas de la sala de Caldes es troba en desús. Pel que fa a la Farinera és molt variat i complet i a Chris Sharma també trobem un bon *campus* tot i que està apartat de la zona d'escalada.

Les sales de Vic i Manresa no tenen gimnàs ni aparells de musculació. En canvi, a les altres dues si que n'hi ha, per una banda al Gat Penjat hi trobem un espai petit, amb poques màquines i aparells, es troba en total desús i en males condicions. Per altra banda, al Chris Sharma Barcelona hi ha una gran sala amb molts aparells i màquines de musculació per a fer un entrenament complementari a l'escalada. En aquesta última sala també hi trobem una sala on es poden fer activitats dirigides com ioga, balls, estiraments, *steps*, etc. i de manera més modesta també trobem un espai semblant a la Fàbrica dels Somnis, on les activitats principals són el teatre, les danses i la meditació. Totes les sales en menor o major grau disposen de zones per descansar, recuperar-se, relacionar-se o llegir alguna revista especialitzada. Cap de les sales té

fonts per hidratar-se. Alguna de les sales com Can Romu i la Fàbrica dels Somnis tenen *Slackline*, aquesta última i el Gat Penjat tenen trapezi i teles. I Chris sharma disposa d'una balança i uns ventiladors industrials per oferir més serveis i comoditats als usuaris.

Pel que fa als serveis que s'ofereixen trobem que ni a la Fàbrica dels somnis ni a Can Romu disposen de material a la venda, la Farinera té material bàsic com magnesi, cinta, magnesieres i crema. I tant el Gat Penjat com Chris Sharma tenen un expositor amb diferents productes i material a la venda pels seus usuaris. Can Romu no disposa de serveis de lloguer de material, en canvi les altres quatre sales sí, on hi trobem material bàsic per a l'escalada. Les sales de Vic i Manresa no tenen un servei específic de bar, tot i que sí que estan a la venda productes bàsics com refrescs i menjars simples (pastes, patates i galetes), en canvi al Gat Penjat i al Chris Sharma hi ha barra, amb pràcticament els serveis que et podria oferir un bar convencional. Pel que fa als vestidors i als serveis a les sales de Vic no n'hi ha, a la de Manresa són molt simples i a les de Caldes de Montbui i Barcelona estan més adaptats, i tot i que no són d'unes grans dimensions, aquests dos últims disposen de dutxes.

4.2.3. Personal

De les cinc sales analitzades tan sols Chris sharma tenia protocol d'entrada, que consistia en donar el teu nom, el correu electrònic i et feien una foto (en cas de ser el primer cop) et cobraven i podies passar. En les altres sales has de buscar l'encarregat o el gestor per pagar-li o per preguntar com funciona la sala. La sala de Barcelona disposa de tècnics i encarregats que sempre estan supervisant el funcionament de la sala d'escalada, en els altres casos no n'hi ha. A les sales de Vic i Manresa no s'hi fan activitats dirigides específiques d'escalada. Al Gat Penjat trobem classes d'iniciació per a nens/es, homes i dones. I a la sala de Barcelona hi ha les mencionades anteriorment, però també en trobem d'entrenament i rendiment pels usuaris que ho contractin.

Pel que fa a l'ambient que hi ha dins d'aquestes sales d'escalada, hem de dir que acostuma a ser molt bo, tot i que trobem diferents matisos, a les sales de Can Romu i la Farinera els socis hi van per entrenar i quan entra una persona nova ho troben estrany. Pel que fa a la Fàbrica dels Somnis és molt diferent, és una sala on es proposa una activitat física alternativa, i per tant, l'ambient és molt més de col·laboració i força més distès. Al Gat Penjat tothom va una mica

amb el seu grup d'amics i companys, i tendeixen a obrir-se poc amb la gent nova. I finalment, trobem un ambient molt divers culturalment a Chris Sharma, ja que hi ha gent de molts llocs i amb objectius diferents. La majoria de gent va a la seva, amb els seus amics, però és fàcil relacionar-se i conèixer gent, hi ha una mentalitat més oberta que no a les sales de Vic i/o Manresa.

4.2.4. Valoració personal

Per redactar aquest apartat volia dir abans de res que he intentat ser el màxim de rigorós i igualitari possible.

Taula 13. Valoració personal dels diferents aspectes de les sales d'escalada analitzades

	Neteja i ordre (0-10)	Aspectes positius a destacar:	Aspectes negatius a destacar:	Altres aspectes rellevants a destacar:
Can Romu	5	És un lloc ideal per entrenar i posar-se fort, ja que hi ha molt desplom. El clima de la sala motiva a entrenar de valent cada dia.	Esta força brut, una mica de descontrol pel que fa els gestors de la sala. Parlant amb els usuaris vaig veure que hi havia malestar perquè no es modificaven les preses, i ja fa molt temps que esta tot igual.	És un lloc força amagat, que dóna la sensació que sigui un lloc perquè hi hagi la gent de sempre, sembla que actualment no vulguin millorar les instal·lacions i el tracte als usuaris perquè, ja els tenen fidelitzats.
La Farinera	7	És un espai ideal per entrenar i estar preparat físicament per la roca, l'espai esta molt ben aprofitat.	És un recinte massa petit, a vegades els usuaris es fan nosa sense voler, l'accés a la sala és molt dolent, poc	La impressió que dóna la sala és que sembla un <i>boulder</i> per amics, un espai per entrenar, els socis són

			evident i fosc.	recíprocs a que entri gent nova en un inici, tot i que quan els vas coneixent t'accepten i es crea un ambient molt bo.
La Fàbrica dels Somnis	5 falta neteja de tot l'espai i posar-hi una mica de ordre i coherència .	És molt econòmic i hi ha un ambient molt agradable. Es caracteritza per oferir una activitat física alternativa a la resta d'espais amb aquestes característiques .	Les instal·lacions per a l'escalada són una mica precàries, les parets no estan preparades especialment per aquesta pràctica, esta fet d'una manera una mica destralera i poc professional. El matalàs de seguretat esta format per matalassos de llits coberts per una lona. Falta una mica de neteja.	Els pagaments tant de les quotes o de l'entrada, i dels productes de menjar i beure els fas tu directament a una caixa oberta, funciona gràcies a la voluntat de tots els usuaris de fer bé les coses. És un lloc diferent, amb unes finalitats i una filosofia diferent a la resta d'espais.
El Gat Penjat	8 desordre i mal manteniment de la sala de gimnàs, la resta molt bé.	Les parets són de fusta, sense pintar, molt boniques. La zona de les taules és àmplia i esta molt bé, així com la barra i servei de bar.	Hi ha espais molt desaprofitats com el <i>campus board</i> i sobretot la sala de fitness, que dóna una mala imatge.	"Caos" pel descontrol de nens i nenes barrejats amb altres usuaris, caldria controlar-ho, no hi ha explicacions de cap tipus a l'hora que entra algú nou.

Sharma Climbing BCN	9,5 cal dir però, que les preses tenien molt magnesi i brutícia dels peus de gat acumulada .	És un lloc molt gran, amb l'espai ben aprofitat, que ofereix molts serveis i activitats. Les preses estan col·locades totes per colors i amb el nivell de dificultat marcat. Hi ha molta zona de descans. El tracte dels gestors és bo.	No hi ha cap zona d'escalada per muntar els teus propis blocs, les preses estaven una mica brutes de magnesi i restes de peu de gat, els vestuaris, les taquilles i les dutxes són petites pel volum de gent que va a la sala, el preu és força elevat tot i que concorda amb els serveis que ofereix. I finalment, penso que el gran èxit de la sala és gràcies al impulsor i gestor Chris Sharma, que dóna un valor afegit i renom a la sala.	La sensació que dóna la instal·lació és que entres a un gimnàs de qualitat dedicat només a l'escalada, els colors i els símbols que hi ha per tot arreu donen la sensació d'una bona imatge corporativa, la possibilitat de conèixer el nivell de la via dóna un plus al producte que s'està oferint, pots conèixer gent de molts llocs del món amb la mateixa afició.
----------------------------	--	---	---	--

Font: Elaboració pròpia

4.3. Resultats grup de discussió

A continuació, es presenten algunes de les respostes donades pels escaladors participants en el grup de discussió així com les conclusions a les que vam arribar després de debatre alguns temes. Per protegir les seves identitats, utilitzo una lletra i un número, en aquest cas una P, de participant i un número adjudicat a l'atzar. I en el meu cas em represento amb una E, d'Ernest.

Primer de tot es van tractar temes generals en referència a la futura sala d'escalada que hi haurà al Moianès, i dels quals podem determinar-ne la següent informació:

Taula 14. Respostes i conclusions del grup de discussió sobre el debat de temes generals per a una sala d'escalada al Moianès

TEMES GENERALS	
Categoria	Frases textuais i conclusions
Necessitat d'una sala d'escalada al Moianès	<p>P4: "Rotundament, que sí"</p> <p>P4: "Per entrenar durant els sis mesos d'hivern"</p> <p>P5: "També per que fos un lloc de trobada, tothom va a la seva"</p> <p>P3: "També és important perquè pots formar a nous escaladors. Des d'un planter de nanos"</p>
Ubicació de la sala	<p>P2: "Jo crec que això és indiferent"</p> <p>P5: "Home, és més pràctic que estigui a Moià, Menys despesa de benzina"</p> <p>P3: "No és indispensable, però si algun altre poble hagués tingut un rocòdrom, ja no pensaríem haver-ne de fer un a Moià, ens desplaçaríem fins on calgués del Moianès..."</p> <p>E: "Per tant una mica, la conclusió que en traiem és que, no és indispensable que sigui a Moià, sinó que si estigués a qualsevol lloc del Moianès estaria bé per vosaltres"</p> <p>P5: "Sí, però a Moià seria més pràctic"</p>
Forma jurídica	<p>P1: "Una associació, no?"</p> <p>P4: "Una empresa privada, han de sortir els números, i hi ha d'haver un benefici. Per tant, estar-hi com a usuari ja és més car"</p> <p>P4: "Jo penso que com a negoci pot funcionar a grans urbes"</p>
Nom per la sala	<p>P3: "La ratonera, l'Elefant Blanc nanooo!"</p> <p>P2: "La Cambra del Temps"</p> <p>P1: "Can Pisha"</p> <p>P3: "La Cambra del Temps mola! També penso que aquí el nom és poc important... Perquè si tu estàs a Manresa o Vic o... doncs si que t'has de plantejar un nom"</p> <p>P1: "Aquí diràs doncs vaig al roco, i ja esta"</p> <p>P1: "El nom se'l posarà tot sol..."</p> <p>P3: "Si el teu rocòdrom té una àrea de 20/30 km tu si que li pots donar un nom, com a referent, però a Moià no et vindrà ningú de Vic a escalar. Perquè ja hi ha rocòdroms allà. No cal que busquis un nom per destacar dintre la teva competència, som un rocòdrom casolà. Llavors tampoc penso que el nom..."</p>

Font: Elaboració pròpia

Les conclusions que extraiem dels temes generals són que si que fa falta una sala d'escalada al Moianès, que si la sala pot estar a Moià millor, però no és primordial, hauria de ser una associació i el nom que tingui no és massa rellevant.

Un cop tractats aquests temes, i abans que s'embalés el grup, es va passar a plantejar temes referents a les instal·lacions que havia de tenir una sala adaptada a les característiques dels escaladors del Moianès:

Taula 15. Respostes i conclusions del grup de discussió sobre les instal·lacions per a una sala d'escalada al Moianès

INSTAL·LACIONS	
Categoria	Frases textuais i conclusions
Mida	<p>P5: "Mitjana"</p> <p>P2: "Petita-mitjana"</p> <p>P2: "Tipu Farinera faríem"</p> <p>P1: "Algo més gros que la Farinera"</p> <p>P5: "la mitjana, sense dubtes"</p> <p>E: "La mitjana tendint cap una cosa una mica més petita?"</p>
Lavabo/ vestidors	<p>P3: "I tant!"</p> <p>P2: "Una cosa senzilla"</p> <p>P3: "I dutxes..."</p> <p>P5: "Això es per normativa, si obres un espai d'aquest tipus quasi segur per normativa hi haurà d'haver lavabo, no ho pots triar"</p>
Quines instal·lacions hauria de tenir	<p>P3: "Estàs entrant a un punt molt <i>hardcore</i>. Perquè hi ha moltes opinions diferents"</p> <p>P5: "Hi ha moltes maneres d'escalar, pues d'entrenar lo mateix"</p> <p>P2: "El màxim polivalent, jo crec"</p> <p>P4: "Intentar que amb els metres que hi hagin, ficar-hi totes les versions possibles dels tipus d'escalada que hi ha"</p> <p>P4: "Intentar contentar totes les vessants possibles de la gent que escala. Del tipus d'escalada que practiqui"</p>
Zona de placa	<p>P3: "Clar, llavors si, una part de placa una mica desplomada...perquè si fas corda i va un novato allà i cau, que no piqui contra la paret, serà una caiguda més neta. I segona que per més novell que siguis en l'escalada t'has d'obligar a treballar"</p> <p>P5: "Sempre ho pots compensar amb preses grosses, una mica de desplom amb presa grossa i ja esta"</p> <p>P3: "Clar!"</p>
Zona de desplom	<p>P3: "Jo el que penso és que el millor per entrenar és un plafó de 30/35°. I amb això n'hi ha suficient. Ni 25 ni 45. I allà si vas petat hi haurà cantu més gros. Si vols apurar, regleta mitjana. Que vols blocar fort, pilla regleta petita... la qüestió no són els graus, són les preses que hi ha en el plafó, el que no pots fer és posar un plafó de 35° i posar-li regletes petites. No aniràs enlloc."</p> <p>P3: "Si! I ben ample, amb continuïtat"</p> <p>E: "I un tros encara més desplomat?"</p> <p>P3: "Per mi no, el que es bo és un desplom d'uns 35 i molt ample"</p>
Altres zones	<p>P1: "Si tens espai perfecte"</p> <p>E: "... necessites molt espai i que respiri tot"</p>

	<p>P2: "Si, i per posar un bolet petit més val treure'l i fer més gros lo altre"</p> <p>P5: "Si cauen dos a l'hora un de cada banda, poden picar i fer-se mal"</p> <p>E: "Per tant, un bolet s'hauria de mirar molt bé per ficar-lo"</p> <p>E: "Tema de coves i de sostres que n'opineu?"</p> <p>P1: "Algun sostre si! És divertit"</p> <p>P4: "Depèn del tipus d'escalada que facis. Si vas a jugar al rocòdrom és una diversió més..."</p> <p>E: "Per un <i>boulder</i> si que seria mes interessant un sostre"</p>
Escalada amb corda	<p>P5: "Per la meua opinió si!"</p> <p>P4: "Jo crec que si. Però entenc que per entrenar i això, el <i>boulder</i> té més sortida. Però a mi m'agrada corda"</p> <p>P2: "Jo la corda la posaria si tens molt lloc. Si és un espai reduït no li posaria. Sempre depèn de l'espai que tinguis"</p> <p>P3: "Si l'espai ho permet si. Però pel meu gust, no és primordial."</p> <p>E: no és primordial"</p> <p>P2: "Si jo vull fer corda, no vaig al rocòdrom, vaig a la paret de roca"</p> <p>P3: "Però si l'espai t'ho permet, fot-li metres. Amb corda és més difícil entrenar bé , ja que si caus sempre hi ha perill de caiguda, en canvi el bloc no, pots apretar tant com puguis sense factor psicològic."</p> <p>P4: "Amb una mida mitjana et permet que hi hagin les dues besants"</p>
Col·locació de les preses	<p>P2: "Preses barrejades amb alguna via marcada"</p> <p>P2: "jo crec que això (vies marcades per colors i grau) es per espais molt grans, per una sala tipu moianès no. Millor anart-ho fent tu"</p> <p>P3: "Així també perds el factor sorpresa..."</p> <p>E: "Proposes vies barrejades amb alguna via marcada i sense grau?"</p> <p>P3: "Si, de tot!"</p> <p>P5: "Les sales amb les vies marcades poden ser molt atractives, perquè tu escullis el grau que vols i és com un repte, però perd creativitat, perquè un cop ja ho has fet tot no et permet crear els teus blocs. I això és una cosa que es perd"</p> <p>P3: "Si, amb una mica de tot"</p> <p>P5 "Penso que es el millor"</p> <p>P1: "També ajuda a relacionar-te i crear blocs i compartir-los amb gent del millor nivell"</p>
Recol·locació de les preses	<p>P3: "Un cop l'any"</p> <p>P4: "Si! Com a mínim un cop l'any. Si hi vas molt t'acabes viciant, i coneixent-te totes les preses."</p> <p>P2: "També crec que seria interessant que poguessis agafar preses tu i muntar-te una via. Al teu gust"</p> <p>E: "Tenir llibertat per canviar de preses"</p> <p>P3: "...només ho podria fer gent amb potestat"</p> <p>E: "Però canvis per oferir varietat seria mínim un cop l'any?"</p> <p>P4: "Mínim un cop a l'any"</p> <p>P4: "...i si hi ha motivació i ganes doncs canviar-ho mensualment o</p>

	<p>trimestralment. Podem dividir l'any en sis mesos, la temporada d'escalada"</p> <p>P5: "Si al Desembre quan s'acaba la temporada, de cara a començar la primavera"</p> <p>P4: "No ho sembla, però és molta feina, fer-ho tot"</p>
Material estructura	<p>P4: "Símil a la roca"</p> <p>P3: "De fusta, pintada... o no, m'és indiferent"</p> <p>P2: "m'és indiferent"</p> <p>P5: "A mi que no patini, m'és igual, però que no rellisqui"</p> <p>E: "Us seria indiferent? L'objectiu principal seria aconseguir una bona sala d'escalada"</p> <p>P5: "Mentre no rellisqui.. estaria bé"</p> <p>P4: "Seria maco que tingués adherència per poder posar el peu a la paret. Un recolzament, etc."</p>
<i>Campus board</i>	<p>P2: "Jo crec que si que hi ha de ser"</p> <p>P4: "Per mi particularment m'està bé que hi sigui però no l'utilitzo"</p> <p>P5: "Jo només faig servir els llistons grossos"</p> <p>P5: "És pel rendiment, i depèn de l'objectiu de la persona, aquí la sala ho farien servir dos"</p> <p>P3: "Jo penso que és important que hi sigui, quan es comença a dissenyar el rocòdrom ja s'ha de pensar un espai per posar-lo, no penso amb mi, potser no el faré servir, has de pensar en tothom, en un futur, amb els nens petits d'aquí un temps amb 15 anys a un xaval que li motivi competir i hi hagi a sota un fondo de gent que hi vagi doncs igual un xaval d'aquests et farà falta, si el rocòdrom ja el tens fet, és molt difícil després buscar un lloc pel campus si no hi has pensat abans, i no ocupa tant lloc. No es que sigui necessari, però s'ha de plantejar des del principi, pensant amb tots, amb el futur."</p> <p>P5: "I per l'espai que ocupa... no és gens. I sempre el pots adequar al nivell. Perquè sempre pensem en el <i>campus</i> de regletes, però pots fer <i>campus</i> de cantus, de diferents mides"</p> <p>E: "Per tant, arribem a la conclusió de que si que hi ha de ser, tot i que s'hauria de mirar les característiques de com fer-lo i..."</p> <p>P5: "Si! Depèn de la demanda de la gent"</p> <p>P3: "...pots fer molts campus, de regletes de boles de romu, llistons rodons,.."</p>
Gimnàs (màquines i aparells)	<p>P4: "prescindible! Totalment prescindible"</p> <p>P5: "Jo preferiria invertir-ho amb més preses"</p> <p>P2: "Si! Per entrenar a la paret, no calen màquines"</p> <p>P2: "Si vols fer peses vas a un gimnàs convencional"</p>

Font: Elaboració pròpia

Pel que fa a les instal·lacions els futurs usuaris de la sala d'escalada creuen que hauria de tenir una mida mitjana, més aviat tirant a petita, amb un vestidor i un lavabo (amb dutxa si fos possible). Pel que fa a la zona d'escalada hi hauria d'haver una placa a 0° o lleugerament desplomada, una zona molt àmplia

desplomada entre 30/35°. Un espai simple, sense mòduls estranys, optimitzant l'espai, i si l'alçada del local ho permet, posar-hi escalada amb corda, les preses haurien d'estar barrejades i amb alguna via marcada i sense indicar el grau de dificultat. Les preses s'haurien de canviar de col·locació aproximadament cada mig any o cada quan fos possible. És important considerar la col·locació del *campus board* abans de construir tot l'espai, i finalment, no interessa cap altre espai que no estigui destinat a l'escalada en sí.

Seguidament, es presenta la taula amb els arguments sobre el preu i l'horari que hauria de tenir la sala d'escalada:

Taula 16. Respostes i conclusions del grup de discussió sobre el preu i l'horari per a una sala d'escalada al Moianès

PREU I HORARI	
Categoria	Frases textuais i conclusions
Preu	<p>P5: "Jo 25€"</p> <p>P4: "15 o 20€"</p> <p>P1: "Sí! 20 €"</p> <p>P2: "Sí, 25 màxim"</p> <p>P3: "20/22€"</p> <p>P2: "Jo crec que ha de ser un preu popular. Més que res, si és tipus associació, perquè pugui captar més gent que la pugui utilitzar"</p> <p>E: "Diguéssim que sense tenir clar el format de sala que seria, posaríem uns 20/22 euros mensuals aproximadament per ser soci"</p> <p>P3: "Jo sí que els pagaria, és més, si només hi anés un cop al mes els pagaria igual d'encantat, per alimentar el rocòdrom"</p> <p>P4: "Per altra banda, si hi ha molta afluència al rocòdrom, les preses es gasten molt i llavors amb 20 euros no sé quants socis poden haver-hi o afiliats, i s'han de renovar preses i això és una alta despesa econòmica. Llavors depèn de quines quotes no es pot fer"</p> <p>P2: "Clar, s'hauria de mirar quants socis hi haurien i repartir el tema dels diners"</p>
Nombre de socis	<p>P5: "Ara al començament potser una trentena..."</p> <p>P3: "30"</p> <p>P4: "Jo crec que estaria entre 30 i 60 si va tirant"</p> <p>P3: "30-60 i esperant al jovent del futur. La canalla, jo és que hi confio molt amb la canalla"</p> <p>P2: "tanta gent voleu dir?"</p> <p>E: "Ha arribat la bona generació?"</p> <p>P4: "Bueno, es demostrarà d'aquí un temps si es bona generació"</p>

	<p>o no. Per mi si es queden escalant al rocòdrom no és una bona generació, no millorarem gaire. La gràcies és que a partir d'aquí l'escalada evolucioni"</p> <p>P2: "Havera jo una trentena de persones sí que les veig. Si es fessin classes pels nens petits, i extraescolars potser si que s'hi arribaria a 60 persones. Però així d'escaladors que hi poguessin anar per ells mateixos, no sé una trentena segur"</p>
Horari	<p>P5: "tardes-vespres"</p> <p>P4: "Per mi 24 hores 365 dies l'any"</p> <p>P3: "Sí! Tot el dia"</p> <p>E: "Però, per tant consideres que els socis haurien de tenir la clau?"</p> <p>P4: "Sí!"</p> <p>P3, P2 i P1: "Sí!"</p> <p>E: "És algo imprescindible?"</p> <p>P1: "Oi tant!"</p> <p>P3: "Indiscutible!"</p> <p>P2: "Per mi estaria bé"</p> <p>P3: "O sigui, és la regla numero 1, ni tenir mil preses ni tenir...desplom amb corda, sense corda, ni lavabos, ni dutxa, o sigui, lo primer de tot, És tenir la clau"</p> <p>P5: "Bueno, però la mentalitat que tenim nosaltres no és de negoci. És de tenir un lloc per entrenar i al que tothom pugui anar-hi quan vulgui. I quan pugui"</p>

Font: Elaboració pròpia

El preu que estan disposats a pagar els futurs usuaris són entre 15€ i fins a 25€ mensuals, creuen que aquesta sala començaria amb uns 30 socis durant el primer tram de vida, però que podria arribar a 60 més endavant, en funció de les característiques de la sala i de les activitats que s'oferís a aquests usuaris. Pel que fa a l'horari, consideren bàsic que els socis tinguin una clau i accés a la sala durant les 24 hores del dia, per anar a entrenar sempre que es tingui temps.

Un cop finalitzat el debat sobre el preu i l'horari que hauria de tenir la sala, es presentaven diferents temes a tractar pel que fa als serveis que hauria d'oferir la sala, en primera instància es feia una qüestió general perquè sortissin els serveis que ells creien necessaris, i després jo els hi proposava temes concrets a tractar:

Taula 17. Respostes i conclusions del grup de discussió sobre els serveis que hauria d'oferir una sala d'escalada al Moianès

SERVEIS	
Categoria	Frases textuais i conclusions
Serveis que s'haurien d'oferir	<p>P1: "Una nevera, per posar-hi cervesa"</p> <p>P2: "Aigua sobretot"</p> <p>P3: "Aquí, penso jo que aquí has d'enfocar la diferencia entre una sala d'entrenament i un rocòdrom, no és el mateix la farinera.. que un Climbat. Els focus estan molt diferenciats, una és un espai on entrenar (que crec que és més el que volem nosaltres) tenir un plafó i maxacar-nos, per anar a roca i rendir i l'altre un negoci on hi ha d'haver uns serveis (bar, botiga, llibreria,..) que això hi ha escaladors que els hi agrada molt...un centre cultural. És una diferencia que..."</p> <p>P4: "El rocòdrom és un mitjà i no una finalitat, a vegades hi ha gent que només escala al rocòdrom"</p> <p>P3: "Aquí Moia hi ha molts bars, i segurament no seria tant necessari que la sala disposés d'aquest servei"</p> <p>P2: "Mentre tinguis una mica d'aigua i refrescs..."</p>
Exemples de sales model	<p>P3: "La Farinera o Can Romu"</p> <p>P1: "La Farinera"</p> <p>P5: "Jo he anat amb rocòdroms amb vies marcades i no ho faria aquí... i també he anat a Can Romu però a Can Romu amb alguna paret domesticada per la gent que comença"</p> <p>P3: "Més que posar un rocòdrom d'exemple em quedo amb la filosofia d'aquests rocòdroms"</p> <p>P2: "Jo he anat a l'Ingravita de Terrassa i crec que és una molt bona sala d'escalada"</p>
Ventilació	<p>P5: "Imprescindible!"</p> <p>P3: "Si, però s'hauria de mirar bé, perquè a l'hivern això et pot treure l'aire calent a fora. I es un gest de calefacció"</p> <p>P5: "... Després hi ha el tema de la utilització del magnesi, si fas servir magnesi i no hi ha ventilació...t'intoxiques"</p>
Il·luminació	<p>E: "Dient això que dèieu, creieu que la il·luminació és molt important?"</p> <p>Tots: "Si"</p>
Utilització de magnesi	<p>P3: "Jo si! Soc "propols!"</p> <p>P4: "Puc escalar sense magnesi, però si s'escala amb magnesi faré servir magnesi, no tinc cap problema"</p> <p>P5: "Jo crec que s'ha d'utilitzar amb moderació, la boleta"</p> <p>P3: "Jo crec, que el magnesi amb pols és lo seu, però hi ha d'haver un responsable que passi l'escombra un cop per setmana"</p>
Neteja	<p>E: "S'hauria de posar un responsable que neteges?"</p> <p>P3: "A mi no em faria res"</p> <p>P4: "...una cosa important és anar netejant setmanalment. Perquè sinó acaba sent una porqueria!"</p> <p>P4: "Netejar el terra, la colxoneta..."</p> <p>E: "Per tant, deixem utilitzar magnesi però hem de posar una persona que netegi setmanalment?"</p> <p>P2: "Un manteniment!"</p>

	P5: "Neteja i moderació"
Classes iniciació	E: "Quines creieu que són les activitats que hauria d'oferir la sala?" P2: "Jo proposaria fer com una petita escola pels nens petits?" P4: "Iniciació a l'escalada" P5: "Iniciació i bateig" E: "...i iniciació per gent adulta?" Tots: "Si, per tothom" P5: "Iniciació i guiatge a tot. Escalada esportiva, a clàssica..." P4: "Per això seria important tenir-hi corda..."
Classes entrenament/rendiment	P2: "Per mi no seria tant important. Si vols fer això pots anar a un lloc més gran, Manresa, Vic..." P5: "Si... són interessos molt particulars. Si hi ha demanda doncs l'entitat ho pot fer" P3: "És el que et deia jo, si tens un xaval de 15 anys que escala i apreta i són una colleta i volen competir, doncs pots contractar un entrenador i que els entreni. No es podria descartar la possibilitat de fer un grup de competició del Moianès... Tot és: quan tinguem el problema, acció-reacció. Ja buscarem la solució" P5: "Si, en funció de la demanda"
Activitats culturals	P3: "...home! Iniciació, pots fer passes de reportatges si tens l'espai, pots fer... xerrades..." E: "Oferir activitats culturals lligades a l'escalada?" P3: "Si, per exemple també vam fer un curs d'autoprotecció que el pots fer al rocòdrom, si t'hi ve gent doncs ajuntes un grup i contractes a dos o tres monitors..." E: "Oferir cursets a nivell de la sala?" P3: "Pots fer xerrades per com entrenar per no lesionar-se, mil coses..."
Sortides i activitats grupals	P5: "Això socialitza molt, i crea molts lligams. Costa de fer, però fer-ho un cop al trimestre o cada cert temps" E: "Quina activitat proposaries?" P5: "Ah no sé.... anar a acampa a no se on, i fer esportiva o si uns volen anar a fer via llarga, fent de guiatge als altres..." P3: "Això penso jo, que ja sortiria sol..."

Font: Elaboració pròpia

Aquesta sala d'escalada hauria de tenir una nevera per a guardar-hi beguda, no és necessari cap servei de bar. Els exemples de sala que proposen són la Farinera i Can Romu, no només per les instal·lacions, sinó també per la filosofia que tenen. Ha de ser un lloc ventilat i amb bona il·luminació. Es podrà utilitzar el magnesi en pols, però conseqüentment s'haurà d'establir una neteja i un manteniment bàsic de l'espai de forma periòdica, per tenir un espai en condicions. Des de la sala s'haurien d'oferir classes d'iniciació per a tots els públics, de rendiment no creuen que sigui tan necessari i destaquen que si fes

falta més endavant ja es contemplaria. Però sí que resultaria interessant que des de la sala es promoguessin diverses activitats culturals, així com organitzar sortides i activitats grupals sempre relacionades amb l'escalada.

Finalment, per acabar el grup de discussió es va parlar una mica sobre temes actuals, referents a la situació de l'escalada a la comarca del Moianès, i també sobre quina tendència patirà en un futur:

Taula 18. Debat del grup de discussió sobre la situació de l'escalada al Moianès

SITUACIÓ DE L'ESCALADA AL MOIANÈS	
Categoria	Frases textuais i conclusions
Publicació d'una guia de ressenyes	E: "Creieu que la publicació d'una guia de ressenyes del Moianès faria augmentar aquesta afició?" P5: "Sí!" P3: "Jo no sé si... et vindria més gent, la gent ja sap que a Moià s'escala" P2: "Però et vindrien més informats..." P3: "...a la comarca no li afectaria"
Bar d'escaladors	P3: "No hi ha cap bar a Moià que es fixi amb l'escalada...és un error. A tots els pobles que s'escala hi ha un bar amb les ressenyes i on hi van tots els escaladors...l'ambient fanàtic" P1: "Jo penso que potser perquè per anar a escalar no passes per la zona del centre..." P3: "Però a més a Moià no és com un lloc que es nota la gent per l'escalada, a diferència d'altres llocs, i això potser fa que ningú s'hi fixi"
Futur de l'escalada a la zona	P4: "El que sorprèn és que amb tota la pedra que tenim aquí al moianès, que no tinguem rocòdrom és una descompensació espectacular, perquè pobles amb escola (d'escalada) a prop o no...tothom té una sala de <i>boulder</i> un rocòdrom, més gran més petit... i aquí tenim un grapat de sectors i no tenim rocòdrom. Ho trobo un desequilibri molt gran." P5: "Jo voldria dir sense mirar a ningú (P4) hi ha dues coses que han fet pujar molt l'escalada al Moianès una és l'equipació i una altre és el internet. Quan es publiquen les coses la gent va... es mou i ..." P4: "Va molt per modes" P5: "Va molt per modes i per novetats"

Font: Elaboració pròpia

Pel que fa a l'escalada a Moià, la publicació d'una guia d'escalada informaria millor a tots els escaladors, malgrat no afectaria a la comarca, segons diuen el Moianès no s'adona del que té, i cap bar en treu profit (no hi ha un bar on hi vagin tots els escaladors). I s'espera que l'escalada al Moianès creixi en els

propers anys, i el fet de crear una sala d'escalada ho potenciaria, tot i que el futur és incert i no se sap mai com pot acabar l'escalada a la comarca, ja que aquestes coses funcionen per tendències o modes.

Per tant, amb els resultats del grup de discussió, podem comprovar quines són les expectatives concretes i els punts de vista sobre quin disseny i quines pautes hauria de seguir una futura sala d'escalada al Moianès.

5. Discussió

5.1. Qüestionaris

Tal i com diuen els autors Camps, Carretero i Perich (1995) estem assistint a un increment de les activitats físic-esportives al medi natural, i juntament amb aquest increment de practicants trobem una major inversió en infraestructures i altres serveis dedicats a cobrir les necessitats de la gent que es dedica a aquest tipus d'activitats, juntament amb l'increment de professionals especialitzats en el sector. Així doncs, creiem que és un bon punt de partida, començar a conèixer, a estudiar la realitat dels espais que es dediquen a això. Destacar que les sales que he analitzat, són relativament noves, i que si hagués hagut de fer aquest estudi, sobre la tendència que tenen aquests espais fa 20 anys hauria resultat impossible. Tal i com diuen Bicknell i deBurn (2012), l'escalada en sales o rocòdroms ha esdevingut una pràctica habitual en diferents entorns, de qualsevol tipus, per tant, actualment podem trobar l'escalada a tot arreu, ja sigui a nivell d'una institució, privat, públic, associatiu, etc.

Aquests autors també argumenten que per molts dels escaladors, la primera presa de contacte amb aquest esport va ser en aquest medi artificial, no obstant, després de la investigació portada a terme amb els qüestionaris a les cinc sales d'escalada, aquests revelen que dues terceres parts dels escaladors ho han fet en el medi natural, a la roca, i que només un 32,5% dels enquestats ho han fet a una sala d'escalada. Penso que això és a causa de dos factors, en primer lloc, que l'afirmació dels autors és a nivell dels Estats Units on hi ha moltes més sales d'escalada, amb unes condicions molt millors que les que trobem a Catalunya, i en segon lloc, que vivim en un territori únic i en el qual hi ha nombrosos espais on escalar a la roca.

Pel que fa a aquest increment d'usuaris a les activitats al medi natural ho podem veure reflectit en el temps que fa que els usuaris van a sales d'escalada, és una afició esportiva relativament moderna al nostre país. Si observem la taula de temps

d'assistència a les sales d'escalada, hi ha un increment de gent que fa relativament poc temps que hi va, menys de dos anys, i cada dia que passa les sales compten amb nous usuaris. Aquests usuaris independentment de la seva veterania en l'escalada, van a les sales entre 1 i 2 cops setmanals, i en algun cas, 3 vegades.

Lage (2004) presenta una sèrie de beneficis que pot aportar l'escalada en aquests centres, dels quals en destaca l'entrenament de la musculatura específica per a l'escalada així com la millora de les capacitats bàsiques, un lloc on trobar-hi desafiaments, un espai amb facilitats i bona companyia i finalment, un lloc per destinar-hi el temps d'oci i passar-s'ho bé. Després de conèixer els resultats de les enquestes trobem que els beneficis que busquen els usuaris són principalment dos, en primer lloc amb un 67,5% l'entrenament o el rendiment, per escalar millor, i en segon lloc, passar-s'ho bé, gaudir amb els altres escaladors i de la pròpia activitat. Cal destacar que als participants dels qüestionaris els costava triar-ne només una, i sempre m'argumentaven que no només hi anaven per entrenar o passar-ho bé, sinó que era un cúmul de beneficis que rebien per assistir en aquestes sales. Com podem observar a la següent pregunta, que feia referència al motiu d'anar a aquella sala concreta, la respostes amb més percentatge van ser per l'afinitat amb la gent que hi va (32,5%), seguit de les instal·lacions (27,5%). Per tant, la gent que va a aquests centres ho fa per les instal·lacions que permeten la pràctica de l'escalada durant tot l'any i les relacions que s'hi estableixen, el bon ambient i l'afinitat amb usuaris i gestors de la sala.

No hi ha bibliografia especialitzada que parli sobre quines són les característiques que valoren més els usuaris sobre la seva sala. Quan es va preguntar als usuaris pels punts forts de les sales els resultats van estar les instal·lacions (26,25%), el tracte personal (32,5%) i la localització (21,25%). Per tant, de la mateixa manera que en la conclusió anterior podem dir que els usuaris busquen un espai idoni per a practicar l'escalada, on hi hagi bon tracte personal i que la sala estigui en una bona ubicació dins de la població, per fer-la més accessible. Pel que fa al punt dèbil que destacaven els usuaris trobem en primer lloc els serveis (35%) que ofereixen les sales, la localització (20%) en què es troba, en alguns casos allunyades del centre urbà o amagades, i finalment les instal·lacions (17,5%) que ofereixen alguns dels espais analitzats. També es va preguntar per les infraestructures i la gestió que en feien els encarregats de la sala, i podem dir que una petita representació d'usuaris sí que estan satisfets, però un 65% dels enquestats estan d'acord en que s'haurien de fer canvis o modificacions en l'espai.

Pel que fa a la importància del tracte personal es va demanar que ho valoressin del 0 al 10, i el global de totes les sales va ser de 8,64, una nota molt alta, que demostra que els usuaris valoren molt positivament rebre i tenir una bona relació amb els encarregats, gestors i altres usuaris. Finalment, se'ls demanava una valoració de la seva sala també fent servir aquests criteris numèrics. On va sortir una mitjana global de 7,94, una nota que determina que la gran majoria d'escaladors estan molt satisfets amb la seva sala, i que la té en bona estima. Només exceptuant Can Romu, que després de parlar amb els usuaris em van transmetre el seu mal estar per la gestió que estan vivint darrerament per part dels encarregats de la sala.

Per tant, com a conclusió de les respostes que s'han obtingut en els qüestionaris, podem dir que tal i com proposen els autors estem vivint un augment de la pràctica d'aquests tipus d'esports, així com de les infraestructures i dels serveis. L'assistència d'escaladors és cada cop més gran en aquests espais i al medi natural, i molts d'ells pretenen entrenar per aconseguir els seus objectius tant a la roca a com a les sales d'escalada artificial. Però no només hi van per aquests motius, sinó que també troben un espai amb gent amb les mateixes aficions, un espai amb un bon ambient i unes instal·lacions que permeten fer el que els agrada: escalar.

5.2. Full d'observació

Pel que fa al full d'observació que vaig elaborar de cadascuna de les sales (disponible a l'annex punt 9.2.), el vaig elaborar per conèixer més profundament quines característiques tenen aquestes cinc sales properes al Moianès. Ja que no trobem cap autor, ni cap article que tracti sobre com ha de ser una sala d'escalada, o sobre quins paràmetres s'han de tenir en compte per fer una proposta per a una sala d'escalada.

Així doncs, després d'omplir el full d'observació he arribat a determinar que de les sales analitzades hi ha tres models de funcionament. En primer lloc, trobem l'espai autogestionat de la Fàbrica dels Somnis, un espai on ells proposen una activitat física alternativa, els serveis són mínims, les instal·lacions força simples, la localització dolenta, els horaris insuficients, el preu bo, la neteja no massa bona, això sí, amb un bon ambient i una organització única que funciona per la voluntat dels usuaris. Les instal·lacions són poc professionals, tot i que, amb això no vull dir que siguin dolentes, però està tot fabricat per ells mateixos i és la instal·lació amb menys mesures de seguretat de les que he anat. En segon lloc, trobem les instal·lacions que funcionen com una associació; Can Romu i la Farinera, les quals tenen un funcionament clar, unes bones instal·lacions molt enfocades a entrenar, els serveis mínims, un preu mitjà,

un ambient fred al principi, però bo, amb confiança, i un espai on anar-hi sempre que vulguis, ja que tots els socis disposen d'una clau per a utilitzar les infraestructures. I finalment, trobem les sales que funcionen com un negoci; el Gat Penjat i Chris Sharma Barcelona, espais amb molts serveis, vestidors amb condicions, infraestructures molt professionals, amb un preu molt més elevat (ja que se n' ha de treure un benefici) i on hi ha una molt bona obertura horària.

Però també, volia d'estacar que el full d'observació em va permetre analitzar si les sales desponien del materials bàsics necessaris per a l'escalada proposats per White (2014) i Hill (2013) ja fos en format de lloguer o de venda. Juntament, amb la comprovació de si comptaven amb zones de *campus* i altres instal·lacions proposades per Hill (2013).

L'estudi de les tres sales m'ha fet adonar que hi ha aquests tres estils de funcionament, i he tingut l'oportunitat d'analitzar-los de primera mà, i conèixer que ofereix cadascuna d'elles. Això em resultarà útil per determinar, juntament amb els futurs usuaris de l'escalada del Moianès, quin format de sala hauria de formar-se a la comarca per adequar-se el millor possible a les característiques dels escaladors de la zona.

5.3. Grup de discussió

En el grup de discussió, format pel que seran els futurs usuaris de la sala d'escalada del Moianès, es va debatre sobre temes aportats pels diferents autors sobre les zones, serveis i instal·lacions que solen tenir els espais dedicats a aquesta activitat. Altres temes que es van parlar, no estaven proposats per cap autor, sinó que van sorgir de l'anàlisi de les cinc sales properes a la comarca, o simplement van sorgir a través de les pròpies discussions. En els resultats obtinguts he destacat els comentaris més rellevants de cada àrea i les conclusions a les que es va arribar després de discutir sobre temes concrets.

Inicialment, es van començar a parlar sobre temes generals referents a la possible sala d'escalada, des de si realment era necessària, passant per quin era el millor lloc per fer-la, fins el nom que hauria de tenir. Els altres temes que es van tractar van ser les instal·lacions amb les que hauria de comptar l'espai, el preu i l'horari que voldrien, els serveis que hauria d'oferir i finalment es va parlar de la situació en què es troba l'escalada a la comarca del Moianès, fent una mica de reflexió sobre cap on tendirà en un futur proper.

Per tant, penso que si hagués d'elaborar una proposta més detallada i concreta, l'instrument que m'ajudaria més a fer-la evolucionar cap a una proposta el màxim de fidel i adaptada a la realitat seria aquest últim instrument.

5.4. Limitacions d'estudi i dificultats d'investigació

La principal limitació amb la que m'he trobat ha estat la falta de temps, ja que inicialment, volia utilitzar un instrument més; l'entrevista amb el gestor, que m'hagués aportat informació qualitativa sobre la gestió i la dinàmica que utilitzen aquestes sales per a funcionar. Al comprovar que em resultaria molt complicat per falta de temps i de facilitació per part dels gestors obtenir aquesta informació, vaig decidir tirar endavant amb els altres tres instruments d'investigació.

Una de les dificultats amb les que em vaig trobar, va ser amb les enquestes als usuaris, molts no entenien bé la pregunta, marcaven dues respostes quan només podien marcar-ne una i els hi resultava molt difícil decidir entre dues respostes, quan només en podien marcar una. Pel que fa a l'accés per entrevistar els usuaris, no vaig tenir absolutament cap problema, tret d'algun escalador que no va voler fer-la perquè estava escalant. Vull destacar també que en funció de l'hora que vaig anar a la sala hi havia perfils de gent diferent, i que per tant, 8 entrevistes per sala penso que són una mostra moderada de la totalitat dels usuaris d'aquests espais. No obstant, crec que els resultats són força fidels als pensaments i les perspectives reals del global dels usuaris de les sales.

El grup de discussió, un instrument molt útil, i considero que ha estat clau per extreure informació rellevant per aquest Treball de Fi de Grau. Vull destacar la meua inexperiència, ja que és el primer grup de discussió que he dirigit, em vaig ajudar del guió que havia elaborat, però si hagués tingut més per mà la direcció d'aquests grups podria haver tocat altres temes i debats que podrien haver estat interessants pel treball.

I finalment, destacar que la meua idea principal era elaborar una proposta de sala d'escalada, però el meu estudi ha derivat cap a un anàlisi de com hauria de ser aquesta, a partir de l'observació de la competència, les motivacions dels usuaris d'aquesta competència i dels futurs usuaris de la sala del Moianès. Per tant, el vaig voler enfocar directament cap a l'elaboració d'aquesta sala, però em vaig adonar que realment primer havia de conèixer quina era la realitat de la zona i de quines coses havia de tenir en compte si volia fer una proposta per a la sala d'escalada al Moianès.

Cosa que hauria de fer a partir de la informació extreta en aquest Treball de Fi de Grau, i que resultaria clau com a punt de partida per a una proposta real.

5.5. Línies d'investigació futures

En primer lloc, penso que a partir de l'experiència que m'ha brindat el treball podria millorar els meus instruments d'investigació per fer-los més eficients, més clars i extreure'n informació que encara em resultés més útil i rellevant per a l'elaboració d'aquesta proposta de sala al Moianès.

I en segon lloc, vaig iniciar el treball amb la idea d'oferir-ne una proposta detallada al finalitzar-lo, però m'he adonat de que realment l'estudi l'he hagut de basar en analitzar diferents aspectes que m'han acostat a la realitat del que són aquests espais i del que és l'escalada pel Moianès. Aleshores, he arribat a un punt on he analitzat la competència detalladament i he investigat quines són les necessitats dels escaladors del Moianès. Des d'aquest punt de sortida veig que la següent línia d'investigació que s'hauria de dur a terme és una proposta per una sala d'escalada al Moianès, detallant les instal·lacions que tindria, el seu funcionament concret, el tipus d'organització, l'espai on es podria construir, el cost que suposaria la creació d'un espai amb les característiques determinades en aquest estudi previ. I finalment, un pla de viabilitat per seguir treballant per oferir un espai necessari als escaladors del Moianès.

6. Conclusions

Per acabar presento breument les meves conclusions dels resultats obtinguts a través de la investigació realitzada. Els usuaris de les cinc sales d'escalada properes al Moianès, hi van principalment per entrenar i passar-ho bé, donen importància a la localització de la sala, als serveis que s'ofereixen, al tracte personal i una bona part donen importància a que hi hagin canvis de les infraestructures, per oferir diversitat. De les sales analitzades podem determinar que hi ha tres estils ben diferents: un espai autogestionat, una associació i una empresa privada. En els tres tipus de sala hi trobem la mateixa activitat però amb uns objectius i unes prestacions molt diferents. Després d'analitzar tot això amb el grup de discussió, es va arribar a les següents pautes que són les que s'haurien de seguir per una futura proposta més elaborada per una sala d'escalada al Moianès:

- Crear una sala d'escalada, si pogués ser a la població de Moia.

- Sala model: La Farinera i/o Can Romu, crear un espai amb format d'associació, seguint la filosofia que comparteixen aquestes sales.
- D'unes dimensions mitjanes.
- Amb uns lavabos i un vestidor simples, juntament amb un frigorífic per posar-hi beguda.
- Oferir unes instal·lacions polivalents, adaptades al màxim de perfils d'escaladors que trobem a la zona del Moianès.
- Un plafó de placa i un de desplomat amb una bona amplada.
- Escalada amb corda, si l'alçada de la sala ho permet. Tot i que no és primordial per entrenar.
- Fer canvis en la col·locació de les preses per oferir varietat cada cert temps, mínim un cop a l'any.
- *Campus board*, variat i polivalent.
- Sense sales d'activitats alternatives, tot l'espai del que es disposi ha d'estar destinat a l'escalada.
- El preu de soci ha de ser entre 15€ i 25€ màxim
- Els socis han de disposar de clau per una total llibertat horària per anar-hi.
- La sala hauria d'oferir classes d'iniciació i promoure activitats culturals relacionades amb l'escalada, formacions i activitats recreatives. A part, resultaria un punt de trobada pels escaladors de la zona.
- Control de la ventilació i la il·luminació de l'espai, així com una neteja i manteniment bàsic periòdic.
- Fomentar i motivar a la gent perquè la pràctica de l'escalada augmenti a la zona del Moianès.

Aquest treball, posa punt i final al grau en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, però no és un final, és el principi d'una nova etapa. Vaig entrar a la Universitat de Vic amb només 17 anys, i en sortiré amb gairebé 22, considero que ha estat l'etapa formativa en que he après més, en primer lloc perquè són uns estudis superiors, i en segon lloc, perquè són específics del que m'agrada. Durant aquests quatre cursos he millorat moltíssim, no només a nivells de coneixements, sinó que aquest grau, aquesta experiència ha contribuït a la meua construcció com a persona i com a futur professional en tots els aspectes. El present treball, és la conclusió d'aquesta etapa formativa, un treball on he plasmat els coneixements, capacitats i competències que he adquirit al llarg d'aquests cursos, de totes les assignatures, amb tots els professors que ens han transmès els seus punts de vista, les seves metodologies, els seus coneixements i molt més, que ens han fet formar com a CAFE però el que per mi és

més important; ens han format com a persones, amb criteri, i amb una professionalitat al darrere. En aquest treball podem veure-hi plasmat coneixements que vam estar treballant des del primer curs. Quan vaig entrar, els alumnes de quart en una presentació del grau ens van dir, ja sabeu citar? I van riure tots, ara, quatre anys després ja sé perquè reien. Però no només això, els aprenentatges que he adquirit amb el grau i que he hagut d'utilitzar en aquest treball, van des de seguir les pautes proposades per la Universitat a nivell de la presentació de treballs, fins a fer recerca i llegir els llibres especialitzats que poden donar fonamentació a un treball d'aquestes característiques.

Un altre punt que volia destacar és l'autenticitat que tenen els estudis de CAFE, un cop un professor ens va dir, en aquest grau és un dels pocs on s'ensenyen les diferents ciències que estudien un fenomen, concretament l'activitat física i l'esport. Per tant, no som uns experts en cadascuna de les ciències que ho estudien, sinó que som persones capaces d'estudiar qualsevol cosa relacionada amb l'activitat física i l'esport, sabem de quines eines disposem, com utilitzar-les i com arribar a ser professionals d'allò que volem ser. El grau és una base immensa que dona quatre sortides molt obertes, i a partir d'aquí, cadascú dibuixarà el seu camí que el portarà fins allà on vulgui.

Per tant, crec que aquest TFG, sobre l'especialització de gestió i lleure, és el meu trampolí cap al meu futur professional, un treball sobre allò que m'agrada més. Possiblement serà complicat treballar en alguna cosa relacionada amb l'escalada, però per a mí, el meu futur professional ideal seria treballar realitzant alguna activitat relacionada amb el medi natural, l'activitat física i l'esport. Ja que tal i com diu el pensador xinès Kongzi, més conegut com Confuci "*Choose a job you Love, and you will never have to work a day on your life*". És a dir, dedicat allò que realment estimis, i no hauràs de treballar mai més durant la teva vida. Per concloure el treball, m'agradaria simplement agrair a tothom que ha fet possible que jo fos capaç d'arribar fins aquí, i també a tots els que sempre m'han animat a seguir endavant..

7. Referències Bibliogràfiques

Abad, M. F. (1997). *Investigación evaluativa en Documentación. Aplicación a la Documentación Médica*. València: Universitat de València.

Beotas, E. (2006). *Futuras claves en la gestión de organizaciones deportivas*. Universidad de Castilla-La Mancha (Cuenca): Trisorgar.

Bernal, C. A. (2006). *Metodología de la investigación, Para administración, economía, humanidades y ciencias sociales*. México: Pearson.

Burbach, M. (2012). *Gym climbing: Maximizing your indoor experience*. United States: Mountaineers books.

Bicknell, J. i deBurn, G. (2012). *Outdoor Program Administration. Principles and Practices*. United States: Human Kinetics.

Camps, A., Carretero, J. L. i Perich M^a. J. (1995). *Aspectos normativos que inciden en las actividades físico-deportivas en la naturaleza*. *Apunts. Educación física y deportes*. 41, 44-52.

Darío, I. i Darío R. (2006). *Método y conocimiento: Metodología de la investigación: investigación cualitativa/investigación cuantitativa*. Medellín: Universitat Eafit.

Hepp, T., Güllich, W. i Heidorn, G. (2001). *La escalada Deportiva, un libro didáctico de teoría y práctica*. 3^aed. Barcelona: Paidotribo.

Hill, P. (2013). *Indoor Climbing: Skills for climbing wall users and instructors*. Liverpool : Cicerone.

Kvale, S. (2011). *Las entrevistas en Investigación Cualitativa*. Madrid: Ediciones Morata.

Lage, S. (2012). *Building your own climbing Wall: Illustred instructions and plans for indoor and Outdoor walls*. United States of America: Rowman & Littlefield.

Lapetra, S. i Guillén, R. (2005). *La motricidad de las actividades físico-deportivas en la naturaleza. La función recreativa de su práctica en la Sociedad contemporánea*. *Apunts. Educación física y deportes*, 80, 53-62.

Llopis, R. (2004). *Grupos de discusión: Manual de aplicación a la investigación social, comercial y comunicativa*. Madrid: ESIC Editorial.

Lewis, S. P., i Cauthorn, D. (2000). *Climbing: from Gym to Crag: Building skills for real Rock*. Seattle: The Mountaineers.

Laurens, T. (2005). *Guide to Climb*. New Holland: Stackpole.

Mestre, J. A. i García, E. (1997). *La gestión del deporte municipal*. Barcelona: INDE.

Mestre, J. A. (2004). *Estrategias de gestión deportiva local*. Barcelona: INDE.

White, J. (2014). *The indoor Climbing Manual*. Bloomsbury Publishing.

8. Webgrafia

Can Romu. (2010). Associació Esportiva Can Romu, Manresa. [Consultat el 23 de Gener 2016]. Disponible a: <https://canromu.wordpress.com/associacio-esportiva-can-romu/>

Can Romu. (2010). Associació Esportiva Can Romu, Manresa: Ressenyes Calders i Sant Miquel del Fai. [Consultat el 23 de Gener 2016]. Disponible a: <https://canromu.wordpress.com/ressenyes/>

El gat penjat. (2015). *Sala d'escalada el gat penjat*. [Consultat el 6 d'Abril 2016]. Disponible a: <http://www.elgatpenjat.cat/>

Escalibur. (2015). Escalada en Calders. [Consultat el 9 d'Abril 2016]. Disponible a: <http://www.escalibur.eu/es/escalada/calders/23>

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada (2016). Escalada esportiva. [Consultat 6 de Gener 2016] Disponible a: <https://www.feec.cat/competicio/escalada-esportiva-2016/>

Federación Española de Montañismo y Escalada (2015). Qué es la escalada. [Consultat 3 de Desembre 2015] Disponible a: <http://www.fedme.es/index.php?mmod=staticContent&IDf=148>

Grup Excursionista Moianès Independent. (2009). Revolt de l'Àliga. [Consultat el 9 d'Abril 2016]. Disponible a: <http://www.gemi.moia.cat/?p=267>

Institut d'Estadística de Catalunya (2016). El municipi en Xifres. [Consultat el 8 de Gener 2016]. Disponible a: <http://www.idescat.cat/emex/>

La Fabrica dels Somnis. (2015) CanSomnis. Vic. [Consultat el 23 de Gener 2016]. Disponible a: <http://lafabridesomnis.wix.com/cansomnis>

La Farinera. (2013). Boulder la Farinera. Vic. [Consultat el 23 de Gener 2016]. Disponible a: <https://boulderlafarinera.wordpress.com/>

Muntanyes de coses. (2013). Sectors escalada a Moià. Montbrú, la Falsia i la Moretona. [Consultat el 23 de Gener 2016]. Disponible a: <http://muntanyesdecoses.blogspot.com.es/2013/11/sectors-descalada-moia-montbru-falsia-i.html>

Sensepell. (2013). Catalunya fanàtic climbing; ressenyes la Falsia, Moià. [Consultat el 23 de Gener 2016]. Disponible a: <https://sensepell.wordpress.com/2013/02/22/ressenyas-la-falsia-moia/>

Sharma Climbing Barcelona. (2016). Sharma Climbing Barcelona. [Consultat el 6 d'Abril 2016]. Disponible a: <http://www.sharmaclimbingbcn.com/es/>

Xclimb. (2012). Ressenyes sectors escalada Collsuspina. [Consultat el 23 de Gener 2016]. Disponible a: <https://xclimb.wordpress.com/2012/05/14/collsuspina/>

9. Annex

9.1 Qüestionari usuaris sales d'escalada

Edat:

Gènere: Dona / Home

Sala d'escalada:

Cal **llegir bé** cada pregunta i contestar amb sinceritat escollint **una opció** de les proposades, aquest qüestionari **NO** es mostrarà als responsables de la sala, és totalment **confidencial**, les dades seran utilitzades tant sols pel treball de fi de grau.

1. El primer contacte que vas tenir amb l'escalada va ser:

- a. A la roca (esportiva/boulder)
- b. A una sala d'escalada
- c. Ns/nc

2. Quan temps fa que vas a sales d'escalada?

- a. Menys d'un any
- b. Entre 1 i 2 anys
- c. Entre 3 i 5 anys
- d. Més de 5 anys

3. Amb quina freqüència vas a la sala d'escalada?

- a. 1-3 cops al mes
- b. 1 dia a la setmana
- c. 2 dies a la setmana
- d. 3 dies o més a la setmana

4. Per quin motiu vas a la sala d'escalada

- a. Entrenar/rendiment
- b. Salut

- c. Millorar l'aspecte físic
- d. Per passar-ho bé/diversió
- e. Relacionar-se
- f. Altres: _____

5. Per quin motiu vens a aquesta sala concreta:

- a. Afinitat amb la gent que hi va
- b. Proximitat
- c. Preu
- d. Instal·lacions
- e. Pel bon tracte i atenció per part dels tècnics i responsables de la sala
- f. Altres: _____

6. Quin creus que és el punt més fort de la sala (pots triar-ne dos)

- a. Instal·lacions (Preses, vies, plafons, espais, neteja, etc.)
- b. Tracte personal (gestors, tècnics i altres usuaris)
- c. Serveis que ofereix (vestidors, bar, botiga, activitats i classes, etc.)
- d. Localització de la sala
- e. Horaris
- f. Preu
- g. Renom
- h. Altres: _____

7. Quin creus que és el punt més dèbil de la sala

- a. Instal·lacions (Preses, vies, plafons, espais, neteja, etc.)
- b. Tracte personal (gestors, tècnics i altres usuaris)
- c. Serveis que ofereix (vestidors, bar, botiga, activitats i classes, etc.)

- d. Localització de la sala
- e. Horaris
- f. Preu
- g. Renom
- h. Altres: _____

8. Què opines de les infraestructures (parets, desploms, coves, zones, preses, espais, etc.)?

- a. Estan bé, no s'ha de canviar res
- b. En general estic satisfet, però algun canvi estaria bé
- c. S'hauria de fer canvis més sovint, per oferir varietat
- d. Hi ha una desorganització de l'espai
- e. S'hauria de tornar a construir la sala des de zero
- f. Altres: _____

9. Valora globalment del 0 al 10 la importància que dons al tracte personal (per part dels gestors i altres usuaris) entenent que 0 és una valoració molt negativa i 10 molt positiva.

10. Valora globalment del 0 al 10 la teva sala, entenent que 0 és una valoració molt negativa i 10 molt positiva.

9.2 Full d'observació

Àrea a avaluar	Qüestions general	Serveis/instal·lacions	Personal	Valoració personal
----------------	-------------------	------------------------	----------	--------------------

Aspectes a avaluar / Sala d'Escalada	Can Romu	La Farinera	La Fàbrica dels Somnis	El Gat Penjat	Sharma Climbing BCN
Ubicació (municipi, característiques de la situació)	Manresa, força cèntric.	Vic	Vic	Caldes de Montbui, molt cèntric, en una ubicació clau del poble.	Barcelona, molt apartat del centre, en un barri una mica conflictiu.
Indicacions (Rètol, entrada, etc.)	No hi ha cap cartell ni indicació clara, per arribar-hi has d'anar-hi amb algú que sàpiga a on esta, o conèixer el carrer on es troba.	No hi ha cap cartell ni indicació clara, per arribar-hi has d'anar-hi amb algú que sàpiga a on esta i per on entrar-hi o seguir les instruccions que et donen al	No n'hi ha cap, com bé diuen ells, ja ens agrada estar una mica amagats. No obstant si és el primer cop que hi vas, és complicat trobar-hi. Fins que no ets a la porta d'entrada	És un espai molt visible, té unes grans vidrieres on es pot veure l'interior de la sala, a part no queda gens amagat. A l'entrada hi ha un cartell	És un espai molt visible des de l'exterior, totes les portes de vidre, que permeten veure l'interior, rètols i adhesius amb el nom de la sala a la porta i als

		<p>seu blog (molt complicades). Per accedir a la sala has d'entrar a un recinte amb varies naus industrials, passar entre mig de dues, fins arribar a una porta que queda amagada, pujar unes escales i obrir una porta, tot esta molt poc il·luminat i és força estrany.</p>	<p>(que esta amagada) no veus el cartell que indica que és la Fabrica dels Somnis.</p>	<p>amb el nom de la sala així com els horaris i una descripció bàsica</p>	<p>vidres, té una entrada amb una porta automàtica. La presentació és molt bona.</p>
<p>Horaris (dies i hores d'obertura)</p>	<p>No n'hi ha, els socis poden anar-hi</p>	<p>Socis de Dill. - Div. 7:30 - 21:30 Diss. 9:00</p>	<p>Dill. - Div. 18:00 - 21:00</p>	<p>Dill. - div. 16:00 - 22:00 Dis. 10:00 - 14:00 i</p>	<p>Dill. - div. 8:00 - 23:00 Dis. 11:00 -</p>

	quan vulguin ja que tenen clau. Si hi vols anar de manera puntual no hi ha problema ja que gairebé sempre hi ha algú.	- 15:00 (els socis dispoen d'una còpia de la clau per accedir a la sala)		16:00 - 22:00 Dium. 10:00 - 14:00 i 16:00 - 20:00	23:00 Dium. 11:00 - 19:00
Preu (diari/mensual/ abonaments i Descomptes)	Els socis poden pagar 200 euros anuals o 25 mensuals, i si vols anar-hi un dia el preu són 4€	Tots els públics 4€/dia Socis 15€ matricula i 22€/mes	Tots els públics 3€/dia Socis 15€/mes (sense matricula)	Menys de 13 anys 5€/dia i 35€/10dies 13-17 anys 6€/dia i 50€/10dies 18 - 60 anys 7€/dia i 60€/10 dies Més de 60 anys 6€/dia i 50€/10 dies	12€/dia o 8,5€/dia* i 100€/10dies o 76,5€/dies* *La tarifa reduïda és per menors de 18 anys i ser estudiant entre 18 i 25 anys

Pàrquing (si/no, característiques)	Si, als carrers pròxims, tot i que pot ser complicat trobar-ne, és un lloc proper al centre de Manresa	Si, als carreres pròxims al recinte	Si, de sorra, molt enfangat quan plou, ampli, sempre hi ha lloc.	Si, als carreres de les rodalies i a l'aparcament municipal, acostuma a haver-hi disponibilitat.	Si, als carrers pròxims a la sala hi ha força lloc, tot i que hi ha més afluència de vehicles en hores laborals.
Dimensions (gran/mitjà/petit)	Petit	Petit	Petit	Petit-mitjà	Gran
Taquilles/armaris (si/no)	Hi ha armaris per a guardar-hi les maletes i la roba, així com un penjador	Hi ha uns armaris i uns penjadors on deixar-hi les maletes i roba d'abric, així com les pertinències personals.	Hi ha uns penjadors i unes banquetes on deixar-hi les bosses i pertinències personals.	No té taquilles ni armaris, però disposa de banc i zones on deixar les pertinències.	Si, les taquilles dels vestuaris són molt petites i els armaris de la pròpia sala són insuficients.
Zona bloc placa	Si, petit	Si	Si	Si, ampli	Si
Zona bloc desplom	Si, ampli	Si	Si	Si	Si, molt gran i

					variada
Altres zones d'escalada (especificar)	Els desploms formen una cova amb sostre	Zona de sostre i gran desplom	Sostre	Cova i sostre	Bolets, sostres i blocs per sortir-ne per sobre
Zona d'escalada amb corda (si/ no)	No	No	No	Si, d'uns 10 -12 metres	Si, d'una altura considerable, i un bon espai.
Campus	Si, molt simple	Si, variat i ampli	Si, molt simple	Si, en desús i molt simple	Si, molt complet però apartat de la zona d'escalada (es troba al gimnàs)
Gimnàs/ equipament d'entrenament	No	No	No	Si, hi ha un espai poc preparat, totalment en desús, que és més un pàrquing de bicicletes	Si, màquines de càrdio (bicis, el·líptiques) pes lliure, ketellbells, cinta de córrer, màquines de fitness, TRX, etc.

Sala d'activitats (Fitness, yoga, meditació, etc.)	No	No	Si, hi ha una sala on es poden fer-hi activitats de tot tipus (yoga, dansa, malabars, acrobàcies, etc.)	No	Si, àmplia i molt preparada
Zona de descans (característiques)	Si, una taula amb cadires i algun banc	Si, unes taules petites i uns tamborets	Si, cadires, sofàs, taules, bancs i una terrassa exterior	Si, taules, cadires, bancs i tamborets per la barra.	Si, molts bancs/sofàs i una zona separada de taules i cadires, pel bar.
Altres aparells (slackline, trapezi, etc.)	Slackline	No	Slackline, trapezi i terra semi-tou	Trapezi, corda, teles i barra fixe per fer dominades	Balança industrial per pesartete i ventiladors industrials
Fonts d'hidratació (si/no)	No	No	No	No	No
Lloguer de material (peus de gat, crashpads, etc.)	No	Si, molt bàsic, pocs peus de gat i alguna magnesier	Si, molt bàsic, pocs peus de gat i alguna magnesiera	Lloguer de peus de gat i magnasieres així com,	Si, molts peus de gats, magnesieres i material

		a		material bàsic per a l'escalada	per a l'escalada en corda
Botiga (productes)	No	Si, de material molt bàsic, com bosses de magnesi, cinta, i cremes especials per a l'esclada	No	Si, amb material molt variat i de bona qualitat.	Si, molts productes destinats a la pròpia escalada, però també altres com llibres de ressenyes, revistes i pòsters.
Cafeteria (beguda/ menjar)	No, només hi ha una màquina de begudes	Si, begudes (refrescs, cervesa i aigua) i coses molts simples de menjar com brioixeria industrial.	No, es venen begudes i menjar molt bàsic, el pagament el fas tu mateix a una caixa.	Si, una barra, pràcticament com un bar, tot tipus de beguda (refrescs, cervesa, isotònics, etc.) i coses simples de menjar	Si, una barra, sembla un bar, on serveixen tot tipus de beguda, tenen dos sortidors de cervesa diferents, i una planxa per a fer

					tot tipus d'entrepans.
Vestidors i serveis (si/no)	Si, molt simples	No hi ha vestidors i els serveis són molt precaris i estan allunyats de la sala	No hi ha vestidors i els serveis són molt simples i no gaire higiènics.	Si, perfectament condicionats, amb servei de dutxa	Si, molt petits amb poc espai per seure i poques dutxes pel volum de gent que hi va.
Protocol d'entrada (tracte del personal)	No n'hi ha, has de preguntar pel gestor o encarregat de la sala, que sol estar escalant o per la sala fent feina, ordenant o posant música, etc.	No n'hi ha, has de preguntar pel gestor de la sala, que sol estar o a fora fumant o escalant amb altres usuaris, o bé, encarregant-se de cobrar a algú.	No n'hi ha, has de preguntar pel gestor o encarregat de la sala, que sol estar escalant o per la sala fent feina, ordenant o posant música, etc.	No n'hi ha, l'encarregat esta a la barra servint i encarregant-se de tot, els pagaments es fan allà	Si que n'hi ha, sempre hi ha una persona a l'ordinador de recepció, que s'encarrega de cobrar i donar accés a la sala. Si no has vingut mai et demanen el nom, el correu

					<p>electrònic i et fan una foto per guardar-te en el seu registre. Fas el pagament i t'explique'n qualsevol cosa de la sala si tens algun dubte.</p>
Tècnics dins la sala	No	No, si tens algun dubte o qüestió li pots fer arribar al gestor sense problema.	No	L'encarregat fa una mica de supervisor de la sala, però tant sols hi ha tècnics si s'està impartint alguna classe.	Si, pràcticament sempre hi ha algun encarregat o tècnic de la sala que vigila o ajuda a algú amb qualsevol cosa.
Serveis de classes	No	No	No, les classes que	Classes d'iniciació,	Si, es fan tot tipus

(iniciació, tecnificació, rendiment, etc.)			s'ofereixen són d'altres activitats diferents a l'escalada	per nens/es, per dones i per homes.	de classes, iniciació nens/adults, tecnificació, rendiment, i altres de tonificació i musculació, així com yoga.
Ambient amb els altres usuaris	Bo, però la gran majoria de gent que està allà és per entrenar i posar-se fort de cara a la roca. No obstant, hi ha un clima de motivació alt on tothom s'anima i	A l'inici és complicat, ja que al ser un lloc tant petit i amagat, el perfil de gent que hi ha és de gent de Vic que es coneixen entre tots, i quan entra una persona nova, els hi estranya.	Molt bo, tothom és molt obert, és fàcil conèixer gent i tothom s'ajuda.	Força bo, tot i que tothom s'ajunta amb els seus amics, hi ha una mica de descontrol ja que, a les primeres hores de la tarda hi ha un gran volum de nens que	Força bo, tot i que tothom ve amb el seu company o grup d'amics, és fàcil relacionar-se i conèixer gent. Hi ha una gran diversitat cultural, ja que en la meua

	no hi ha problemes de cap tipus. Tot i que en un inici quan entra algú nou ho veuen una mica estrany.	Tot i això, hi ha molt bon ambient, molta motivació i mai hi ha problemes amb ningú.		juguen per allà.	visita un 30% dels usuaris eren de nacionalitat no espanyola.
Neteja i ordre (0-10)	5	7	5 (falta neteja de tot l'espai i posar-hi una mica de ordre i coherència)	8 (desordre i mal manteniment de la sala de gimnàs, la resta molt bé)	9,5 (cal dir però, que les preses tenien molt magnesi i prutícia dels peus d'egat acumulada)
Aspectes positius a destacar:	És un lloc ideal per entrenar i posar-se fort, ja que hi ha molt desplom. El clima de la sala	És un espai ideal per entrenar i estar preparat físicament per la roca, l'espai	És molt econòmic i hi ha un ambient molt agradable. Es caracteritza per oferir una activitat	Les parets són de fusta, sense pintar. La zona de les taules és àmplia i està molt bé,	És un lloc molt gran, amb l'espai ben aprofitat, que ofereix molts serveis i

	motiva a entrenar de valent cada dia.	esta molt ben aprofitat, i hi ha un matalàs de seguretat molt ben col·locat.	física alternativa a la resta d'espais amb aquestes característiques.	així com la barra i servei de bar.	activitats. Les preses estan col·locades totes per colors i amb el nivell de dificultat marcat. Hi ha molta zona de descans. El tracte dels gestors és bo.
Aspectes negatius a destacar:	Esta força brut, una mica de descontrol pel que fa els gestors de la sala. Parlant amb els usuaris vaig veure que hi havia	És un recinte massa petit, a vegades els usuaris es fan nosa sense voler, l'accés a la sala és molt dolent, poc clar i	Les instal·lacions per a l'escalada són una mica precàries, les parets no estan preparades especialment per aquesta pràctica, esta fet	Hi ha espais molt desaprofitats com el campus board i sobretot la sala de màquines, que dona una molt mala imatge	No hi ha cap zona d'escalada per muntar els teus propis blocs, les preses estaven una mica brutes de magnesi i restes de peu de

	<p>malestar perquè no es modificaven en les preses, i ja fa molt temps que està tot igual.</p>	<p>fosc.</p>	<p>d'una manera una mica destralera i poc professional. El matalàs de seguretat està format per matalassos de llits coberts per una lona. Falta una mica de neteja.</p>		<p>gat, els vestuaris, les taquilles i les dutxes són petites pel volum de gent que va a la sala, el preu és força elevat tot i que concorda amb els serveis que ofereix. I finalment, penso que el gran èxit de la sala és gràcies al impulsor i gestor Chris Sharma, que dóna un valor afegit i un renom a</p>
--	--	--------------	---	--	--

					la sala.
Altres aspectes rellevants a destacar:	És un lloc força amagat, que dona la sensació que sigui un lloc perquè entrenin la gent de sempre, sembla que actualment no vulguin millorar les instal·lacions i el tracte als usuaris perquè ja els tenen fidelitzats, i els hi sembla que tot va bé.	La impressió que dona la sala és que sembla un <i>boulder</i> per amics, un espai per entrenar, els socis són recíprocs a que entri gent nova en un inici, tot i que quan els vas coneixent t'accepten i es crea un ambient molt bo.	Els pagaments tant de les quotes o de l'entrada, i dels productes de menjar i beure els fas tu directament a una caixa oberta, funciona gràcies a la voluntat de tots els usuaris de fer bé les coses. És un lloc diferent, amb unes finalitats i una filosofia diferent a la resta d'espais semblants.	Caos pel descontrol de nens i nenes barrejats amb altres usuaris, caldria controlar-ho, no hi ha explicacions de cap tipus a l'hora que entra algú nou.	La sensació que dona la instal·lació és que entres a un gimnàs de qualitat dedicat només a l'escalada, els colors i els símbols que hi ha per tot arreu donen la sensació d'una bona imatge corporativa, la possibilitat de conèixer el nivell de la via dona un plus al

					producte que s'està oferint, pots conèixer gent de molts llocs del món amb la mateixa afició.
--	--	--	--	--	---

Fotografies:

Can Romu

La Farinera

La Fàbrica dels Somnis

El Gat Penjat

Chirs Sharma Barcelona

9.3. Guió grup de discussió

Temes generals

Explicació inicial, s'ha d'enregistrar (breu)

Creieu que és necessària una sala d'escalada al Moianès?

Sala del Moianès, on creieu que hauria d'estar situada? Si fos a un altre lloc hi anirieu?

Quin creieu que és la forma jurídica més òptima per una sala d'escalada al Moianès?

Una associació, un club, una empresa privada, etc. Hi anirieu per igual?

Quin nom us agradaria que tingués la sala?

Instal·lacions

Es mostren aquestes tres imatges amb 3 prototips de sales de diferents dimensions

Prenent com a referència de mida les imatges, i entenent que ha de ser una sala adequada als escaladors del Moianès, quina creieu que seria la mida que hauria de tenir la sala? No creieu que en referència al nombre d'escaladors seria massa gran/n'hi hauria prou?

Zones que hauria de tenir la sala:

Vestidors/lavabos són imprescindibles, n'hi ha d'haver? En cas d'haver de sacrificar espai d'escalada per un lavabo o un vestidor més gran que creieu que seria millor?

Placa? Creieu que es important que sigui àmplia, o ha de ser bàsica.

Desplom? Diferents inclinacions, que me'n dieu d'una paret regulable?

Aplomada? Per donar varietat com ho veuríeu?

Altres zones d'escalada, com una cova, un sostre o un bolet?

Escalada amb corda? Si, de quants metres d'alçada?

Vies marcades per colors i graus sense altres preses? Moltes preses i algunes vies marcades? O totes les preses barrejades sense distinció?

Cada quan creieu que caldria un canvi de preses? Per seccions, tot de cop, etc.

Quin us agradaria que fos el material de les parets de la sala? Fibra de vidre, fusta, tipus roca? Pintat o sense pintar (color fusta)

Hi ha d'haver campus board? Simple, gran, complet, etc. Barra per fer dominades

Què opineu sobre el material suplementari per entrenar, com peses, màquines, treball en suspensió, bosus, etc. Varietat i quantitat, poca cosa, lo just, que creieu que és el que es faria servir més?, etc.

Preu

Sense tenir en compte l'estil de sala (però partint de que seria un espai elaborat) quan estaríeu disposats a pagar el mes per ser socis de la sala d'escalada? I quin creieu que seria el preu òptim per l'entrada d'un sol dia?

Quins horaris hauria de tenir, tenint en compte l'ús que en farien els usuaris? Els socis haurien de disposar d'una clau?

Serveis

Quins serveis creieu que hauria d'oferir la sala?? A PARTIR DE LES IDEES QUE SURTIN AQUI, ES VAN DESENVOLUPANT, SI S'ENALLA LA DISCUSSIÓ, ES TREU UN DELS TEMES QUE HI HA, EL MÉS ADIENT EN FUNCIO DEL MOMENT.

Que penseu sobre la possibilitat de fer una sala per a fer activitats com yoga, aeròbic, estiraments i altres activitats dirigides. Fer aquest tipus d'activitats dins la sala, no calen aquestes activitat?

Classes d'iniciació a l'escalada per a nens i gent adulta? I d'entrenament tant per nens i adults?

Lloguer de material bàsic per a la pràctica de l'escalada dins la sala?

Bar/cafeteria? Que hauria de vendre? O amb una màquina ja n'hi hauria prou? Menjar bàsic i refrescs? Cervesa?

Zona de descans, sofàs, cadires o bancs amb revistes i llibres de ressenyes de les zones properes.

La sala hauria d'organitzar esdeveniments puntuals com opens d'escalada? Potenciar l'escalada a la comarca

Creieu que a partir de la sala es podrien organitzar sortides per escalar, seria una bona iniciativa?

Conclusió

Finalment, m'agradaria demanar-vos quin creieu que seria el punt fort que faria de la sala d'escalada del moianès un lloc on tothom tingués ganes d'anar-hi.

Teniu algun tema més a tractar que creieu que podria ser interessant?

Es tenca el grup, es dóna les gràcies als participants i se'ls hi paga el beure.

9.4. Transcripció del grup de discussió

E: Ernest Coll

P1: G.C.

P2: O.F.

P3: P.G.

P4: J.P.

P5: P.N.

E: Bona tarda, com ja sabeu formeu part del meu grup de discussió sobre l'elaboració d'una proposta d'una sala d'escalada al moianès, heu estat seleccionats, perquè penso que podeu aportar informació rellevant als temes que aniran sortint, així que agrairia la vostra participació, així com un respecte pel torn de paraula, endavant.

En primer lloc, creieu que és necessària una sala d'escalada al Moianès?

P3: Si

P2: estaria bé

P1: Si

P4: Rotundament, que si.

E: estaríeu tots d'acord

P1: Clar

E: Perquè?

P1: Per entrenar, i per fer algo. Sinó... que fas?

P4: per entrenar durant els sis mesos d'hivern

P5: També per que fos un lloc de trobada, tothom va a la seva bola.

P3: També és important perquè pots formar a nous escaladors. Des d'un planter de nanos.

E: Per tant, no només per entrenar, sinó per fer una bona base d'escaladors al Moianès.

P3: Nosaltres vam començar a escalar que no sabíem qui escalava aquí Moià.

P5: de fet hi ha gent que escala aquí Moià, i no sé qui són.

P2: si, per conèixer gent de les rodalies

P4: bueno, és un punt de trobada.

E: creieu que hi ha gent que escala que no coneixeu, tot i portar molt temps escalant aquí Moià?

P4: Jo en sé d'alguns que no estan aquí però escalant per altres llocs.

P3: Hi ha un punt molt important, penso jo, que si fas una sala d'escalada a Moià, no parles només de Moià, sinó que es crearia un vincle de tot el Moianès

E: perquè ara sembla que només hi hagi el grup de Moià?

P4: Si, i si es fes s'uniria tot això.

E: Següent qüestió: La sala hauria d'estar situada al Moianès.

P2: Jo crec que això és indiferent.

P5: Home, és més pràctic que estigui a Moià.

P4: Per capital de persones és on hi ha mes gent per metre quadrat, escaladors no ho sé.

P5: Menys despesa de benzina.

P3: No és indispensable, però si algun altre poble hagués tingut un rocòdrom ja no pensaríem haver-ne de fer un a Moià, ens desplaçaríem fins on calgués del Moianès. Si et ve un ajuntament com el de l'Estany o qualsevol del Moianès i et diu, et donem un local, et facilitem totes les informacions, les dades, et fem el que t'haguem de fer, i et posen l'ingenier, tu no hi aniries?

P4: Impossible, això no existeix amb la burocràcia d'avui dia

P3: imagina't que et diuen això

P4: tots els ajuntaments tenen els mateixos problemes burocràtics i econòmics, tant és aquí com al costat.

P2: si, però si et facilitessin els tràmits...

P4: és molt discutible...

E: per tant una mica, la conclusió que en traiem és que, no és indispensable que sigui a Moià, sinó que si estigués a qualsevol lloc del Moianès estaria bé per vosaltres.

P5: Si, però a Moià seria més pràctic.

E: si, però a Moià seria lo òptim.

P1: Si has d'anar a Santa Maria d'Oló...

P2: Queda més centralitzat.

E: Quina creieu que seria la forma jurídica més òptima per una sala d'escalada al Moianès? (associació, club, empresa privada, etc.)

P1: Una associació, no?

P4: una empresa privada, han de sortir els números, i hi ha d'haver un benefici. Per tant, estar-hi com a usuari ja és més car.

E: però com a usuaris es seria igual el format de la sala...

P5: Els escaladors són molt rates

P3: A Moià no duraria, la renda per càpita són de 5.000 habitants.

P4: Jo penso que com a negoci pot funcionar a grans urbes com Sabadell, Terrassa, Barcelona, ... A Granollers hi ha el Climbat i ja s'aguanta just...

P2: Si...

P3: I va més enllà, la Farinera, va al límit, dels 50 socis que té o 55...

P4: a Manlleu n'hi ha un d'important

P3: i ara n'hi ha un de nou al costat de l'eix...

P5: No, no, lo ideal és una entitat i és el que serà.

P1: Si..

P2: Si.

E: Això seria un tema més a debatre cap endavant, però quin nom us agradaria per a la sala?

P3: la Ratonera, l'Elefant Balnc nanooo!

P2:La cambra del temps

P1:Can Pisha

P5: Sala Parrella in memoriam

P3: La cambra del temps mola. També penso que aquí el nom és poc important...
Perquè si tu estàs a Manresa o Vic o... doncs si que t'has de plantejar un nom

P1: aquí diràs doncs vaig al roco, i ja esta.

P3: el nom el nom... tu no vols vendre el rocòdrom...

P1: el nom se'l posarà tot sol...

P3: si el teu rocòdrom té una àrea de 20/30 km tu si que li pots donar un nom, coma referent, però a Moià no et vindrà ningú de Vic a escalar. Perquè ja hi ha rocòdroms allà. No cal que busquis un nom per destacar dintre la teva competència, som un rocòdrom casolà. Llavors tampoc penso que el nom...

E: passem a instal·lacions, us presento aquestes tres imatges, tres estils de mida, tenim la petita primer, en segon lloc la mitjana, i en tercer lloc una gran.

P5: quina és la pregunta?

E: Vale, a partir d'aquí: quin creieu que seria el model de sala que s'adaptaria més en el cas concret del Moianès.

P5: Mitjana.

P1: si

P2: petita-mitjana

P3: però.. es que la mitjana la veig molt gran.

P2: tipu Farinera fariem

P1: algo més gros que la Farinera

E: creieu que tipu Farinera seria el més adient?

P5: Entre la mitjana i la petita... perquè si és la petita i hi poses cinc persones ja no hi caben

P3: la mitjana és un “trunyu”, esta molt desaprofitada

P5: la mitjana, sense dubtes

E: la mitjana tendint cap una cosa una mica més petita?

P2: si!

E: Llavors, quines instal·lacions creieu que hauria de tenir aquesta sala?

P5: Lavabo

E: creieu que és essencial?

P3: i tant!

P1: si!

P2: una cosa senzilla.

P3: i dutxes...

P5: això es per normativa, si obres un espai d'aquest tipus quasi segur per normativa hi haurà d'haver lavabo, no ho pots triar.

E: a nivell d'escalada, que creieu que hi hauria d'haver d'instal·lacions.

P3: estas entrant a un punt molt hardcore. Perquè hi ha moltes opinions diferents.

P5: Hi ha moltes maneres d'escalar, pues d'entrenar lo mateix.

P2: el màxim polivalent, jo crec.

P4: intentar que amb els metres que hi hagin, ficar-hi totes les versions possibles dels tipus d'escalada que hi ha.

P5: Bueno, aquí Moià molta, molta gent d'alt nivell no n'hi ha.

E: amb això que vols dir?

P5: Que si fots uns plafons tipu Can Romu (molt desplomats), doncs la gent que comença no es mou.

P4: hi ha d'haver... s'ha de complimentar per tots els que comencen, el que ja en sap, el que en sap i vol millorar, el que ja en sap molt, i llavors doncs sostres, plaques més tombades, menys tombades, fissures...

P5: També hi ha molta gent que fa esportiva, molta de clàssica...

E: Perquè per exemple d'un desplom regulable que n'opineu?

P4: això és molt interessant.

P3: a mi no em convenç, perquè no pots fer un rocòdrom de 8 metres d'alt que sigui regulable.

P4: ho pots fer amb un plafó de 3 metres d'alt per 6 d'ample, parlem d'un boulder...

P3: jo el que penso és que el millor per entrenar és un plafó de 30/35°. I amb això n'hi suficient. Ni 25 ni 45. I allà si vas petat hi haurà cantu més gros. Si vols apurar, regleta mitjana. Que vols blocar fort, pilla regleta petita... la qüestió no són els graus, són les preses que hi ha en el plafó, el que no pots fer és posar un plafó de 35 graus i posar-li regletes petites. No aniràs enlloc.

E: Pero un plafó desplomat i àmpli és necessari? Tu creus?

P3: si! I ben ample, amb continuïtat.

E: I un tros encara més desplomat?

P3: per mi no, el que es bo és un desplom d'uns 35 i molt ample.

E: i placa, n'hi ha d'haver molt?

P3: Clar, llavors si, una part de placa una mica desplomada...perquè si fas corda i va un novato allà i cau, que no piqui contra la paret, serà una caiguda més neta. I segona que per més novell que siguis en l'escalada t'has d'obligar a treballar.

P5: sempre ho pots compensar amb preses grosses, una mica de desplom amb presa grossa i ja esta

P3: Clar!

E: perquè per exemple un tros de placa aplomada? Ho creieu necessari?

P3 i P5: No

P2: ocupa espai i llavors no es fa servir.

E: que opineu d'una estructura com un bolet, que té la sortida per dalt?

P3: bé

P1: si tens espai perfecte.

E: és una manera d'aprofitar l'espai al mig si no hi ha paret.

P4: no és una manera d'aprofitar, necessites molt espai i que respiri tot.

P2: si, i per posar un bolet petit més val treure'l i fer més gros lo altre.

P1: si!

P5: si cauen dos a l'hora un de cada banda, poden picar i fer-se mal.

E: per tant, un bolet s'hauria de mirar molt bé per ficar-lo

P3: si

P4: es que això de sortir per dalt és maco, però...hi ha d'haver espai.

E: tema de coves i de sostres que n'opineu?

P1: algun sostre si! És divertit

P4: depèn del tipus d'escalada que facis. Si vas a jugar al rocòdrom és una diversió més...

E: amb això vols dir que el boulder que hi hauria d'haver a Moià hauria de ser polivalent per tothom.

P4: intentar contentar totes les vessants possibles de la gent que escala. Del tipus d'escalada que practiqui.

P3: tant sostres com bolets, no valen la pena...

E: però per un boulder si que seria mes interessant un sostre

P5: home.. en un sostre és diferent col·locar els peus...

E: Vale! I això que dèiem abans d'escalada amb corda? És necessària?

P1: si.

P5: per la meva opinió si!

P4: Jo crec que si. Però entenc que per entrenar i això el boulder té més sortida. Però a mi m'agrada corda.

P2: jo la corda la posaria si tens molt lloc. Si és un espai reduït no li posaria. Sempre depèn de l'espai que tinguis.

P1: si tens un espai petit amb molts metres d'altura li pots posar.

E: imagineu-vos que es fa una proposta d'una sala d'escalada aquí al Moianès des de zero. Tindríeu intenció de posar escalada amb corda des d'un principi.

P3: si l'espai ho permet si. Però pel meu gust, no és primordial.

E: no és primordial'

P5: no, per entrenar no!

P4: Bueno, a mi una mica si que m'agrada anar amb corda...

P3: clar, això esta clar, hi ha opinions diferents. A algu que li agrada escalar... l'escalada ha canviat molt, a un escalador modern et buscarà entrenar més...

P2: Si jo vull fer corda, no vaig al rocòdrom, vaig a la paret de roca.

P3: però si l'espai t'ho permet, fot-li metres. Amb corda és més difícl entrenar bé , ja que si caus sempre hi ha perill de caiguda, en canvi el bloc no, pots apretar tant com puguis sense factor psicològic.

P4: amb una mida mitjana et permet que hi hagin les dues besants.

E: Tema campus: que creieu? Que hi ha de ser en una sala d'escalada al Moianès?

P2: Jo crec que si que hi ha de ser.

P1: Pels més professionals si, però pels més principants no.

P4: Per mi particular ment m'està be que hi sigui però no l'utilitzu

P5: Jo només faig servir els llistons grossos.

E: Per tant hauria de ser un campus molt simple...

P5: És pel rendiment, i depèn de l'objectiu de la persona, aquí la sala ho farien servir dos

P3: Jo penso que és important que hi sigui, quan es comença d dissenyar el rocòdrom ja s'ha de pensar un espai per posar-lo, no penso amb mi, potser no el faré servir, has de pensar en tothom, en un futur, amb els nens petits d'aquí un temps amb 15 anys a

un xaval que li motivi competir i hi hagi a sota un fondo de gent que hi vagi doncs igual un xaval d'aquests et farà falta, si el rocòdrom ja el tens fet, és molt difícil després buscar un lloc pel campus si no hi has pensat abans, i no ocupa tant lloc. No es que sigui necessari, però s'ha de plantejar des del principi, pensant amb tots, amb el futur.

P5: i per l'espai que ocupa... no és gens. I sempre el pots adequar al nivell. Perquè sempre pensem en el campus de regletes, però pots fer campus de cantus, de diferents mides

E: Per tant arribem a la conclusió de que si que hi ha de ser tot i que s'hauria de mirar les característiques de com fer-lo i...

P5: Si! Depèn de la demanda de la gent, aquí hi posaríem regletes, però també de presa grossa.

P3: si es que pots fer molts campus, de regletes de boles de romu, llistons rodons,..

E: per tant, donar-li varietat i no fer simplement llistons...

P3: el campus serveix per fer grau si fas 8b i vols pujar a fer 8b+, per arribar a 8a no cal fer campus.

E: A nivell de col·locació de preses, diguéssim que hi ha tres estils, les preses barrejades, les preses barrejades amb vies marcades i les preses per colors i per vies amb el nivell marcat. Com creieu que hauria d'estar ordenada la sala d'escalada aquí al Moianès.

P2: preses barrejades amb alguna via marcada.

E: penseu que és molt atractiva la idea de vies per colors amb el grau marcat.

P2: jo crec que això es per espais molt grans, per una sala tipu moianès no. Millor anart-ho fent tu.

E: Per tant, la segona opció...

P3: així també perds el factor sorpresa...o sigui si arribes a un lloc que no esta res marcat dius vale, surt d'aquí t'agafes aquí... Flipar-se! Autoexigir-te, provar-ho i anar-hi, no surt, picar pedra...

E: proposes vies barrejades amb alguna via marcada i sense grau

P3: si, de tot!

P4: També hi ha gent que per les seves limitacions o no, li interessa saber el grau,

P5: les sales amb les vies marcades poden ser molt atractives, perquè tu escullis el grau que vols i és com un repte, però perd creativitat, perquè un cop ja ho has fet tot no et permet crear els teus blocs. i això és una cosa que es perd.

E: per tant, ens quedem amb la segona opció?

P3: si, amb una mica de tot

P1: si si

P5 jo penso que es el millor.

P1: També ajuda a relacionar-te i crear blocs i compartir-los amb gent del millor nivell.

P3: El que mola es que quan portes un temps fixar-te amb algú que apreta una mica més que tu, per seguir-lo i entrenar més.

E: Creieu que aquests tipus de relacions serien les que es donarien en una sala d'escalada aquí al Moianès?

Tots: si, i tant!

E: Quan creieu que s'hauria de fer un canvi de preses de les diferents zones?

P3: un cop l'any.

P4: si! Com a mínim un cop l'any. Si hi vas molt t'acabes viciant, i coneixent-te totes les preses.

P2: també crec que seria interessant que poguessis agafar preses tu i muntar-te una via. Al teu gust.

E: tenir llibertat per canviar de preses

P3: si, però amb això només tens un problema, que si marques blocs i vies això no ho pots fer, només ho podria fer gent amb potestat.

P4: si, només uns quants podrien tenir autoritat per fer-ho que serien els que ho coneixerien millor tot.

E: Però canvis per oferir varietat seria mínim un cop l'any?

P4: mínim un any

P5: com a mínim un any.

P4: i si hi ha motivació i ganes doncs canviar-ho mensualment o trimestralment. Podem dividir l'any en sis mesos, la temporada d'escalada.

P5: si al Desembre quan s'acaba la temporada, de cara a començar la primavera.

P4: no ho sembla, però és molta feina, fer-ho tot.

E: pel que fa al tema visual, tenim tipu, fusta, tipu pintat, tipu roca símil o us es indiferent?

P4: símil a la roca

P3: de fusta, pintada... o no, m'és indiferent

P2: m'és indiferent.

P5: a mi que no patini, m'és igual, però que no rellisqui.

P1: a mi m'és igual.

P3: si pintes una paret li has de donar textura, perquè no patini. I vigilant que no giri la presa ni la desgasti per darrera

P4: la part de darrera la presa ha de quedar neta.

E: us seria indiferent? L'Objectiu principal seria aconseguir una bona sala d'escalada.

P5: mentre no rellisqui.. estaria bé.

P4: seria maco que tingués adherència per poder posar el peu a la paret. Un recolzament, etc.

E: pel que fa a un espai per l'exercici suplementari, com serien màquines, peses, tot això creieu que seria bo?

P4: prescindible! Totalment prescindible

P5: jo preferiria invertir-ho amb més preses.

P1: si

P2: Si! Per entrenar a la paret, no calen màquines.

P4: jo crec, que si hi ha màquines és perquè és un gimnàs que ha muntat un rocòdrom. No al revés.

P5: o en una ciutat més gran com Sabadell on la gent és més polivalent i pot demanar això.

P2: si vols fer peses vas a un gimnàs convencional.

E: per tant, com més espai d'escalada hi hagi millor no?

P2: Si, clar

P1: si, si

P5: doncs si.

E: Passem a l'apartat del preu. Sense tenir en compte l'estil de sala que podria ser. Quan estaríeu disposats a pagar per ser socis d'una sala d'escalada al Moianès?

P2: Mensualment?

E: si!

P5: jo 25€

P4: 15 o 20€

P1: si! 20 €

P2: si, 25 màxim.

P3: 20/22€

P2: jo crec que ha de ser un preu popular. Més que res, si és tipu associació, perquè pugui captar més gent que la pugui utilitzar.

E: Diguessim que sense tenir clar el format de sala que seria, posaríem uns 20/22 euros mensuals aproximadament per ser soci

P3: Jo si que els pagaria, és més si només hi anés un cop al mes els pagaria igual d'encantat, per alimentar el rocòdrom.

P4: per altre banda, si hi ha molta afluència al rocòdrom, les preses es gasten molt i llavors amb 20 euros no sé quants socis poden haver-hi o afiliats, i s'han de renovar

preses i això és una alta despesa econòmica. Llavors depèn de quines quotes no es pot fer.

P2: clar, s'hauria de mirar quants socis hi haurien i repartir el tema dels diners.

E: que creieu, que nombre de socis i de gent afiliada, quin creieu que seria el resultat que tindria?

P2: de gent apuntada allà?

E: si

P5: ara al començament potser una trentena...

P3: 30

P1: si!

P4: Jo crec que estaria entre 30 i 60 si va tirant.

P3: 30-60 i esperant al jovent del futur. La canalla, jo és que hi confio molt amb la canalla.

P2: tanta gent voleu dir?

P3: mira, només has de mirar una cosa, quan el P4 va començar a escalar aquí Moià, quan sereu? Tu, el Pere

P4: El Pere, el tarradelles, ... si erem 5 o 6. Han passat moltes generacions abans no heu arribat vosaltres. Així amb una mica de seguida, perquè si que hi ha hagut grupets, però poca cosa, només dissabtes a la tarda...

E: ha arribat la bona generació?

P4: Bueno, es demostrarà d'aquí un temps si es bona generació o no. Per mi si es queden escalant al rocòdrom no és una bona generació, no millorarem gaire. La gràcies és que a partir d'aquí l'escalada evolucioni.

P2: havera jo una trentena de persones si que les veig. Si es fessin classes pels nens petits, i extraescolars potser si que s'hi arribaria a 60 persones. Però així d'escaladors que hi poguessin anar per ells mateixos, nosé una trentena segur.

E: quin horari hauria de tenir una sala d'aquestes característiques?

P5: tardes-vespres.

P4: per mi 24 hores 365 dies l'any.

P3: si! Tot el dia.

E: però, per tant consideres que els socis haurien de tenir la clau

P4: si!

P3, P2 i P1: Si!

E: algo imprescindible?

P1: oi tant!

P3: indiscutible!

P2: per mi estaria bé.

P3: o sigui, és la regla numero 1, ni tenir mil preses ni tenir...desplom amb corda, sense corda, ni lavabos, ni dutxa, o sigui, lo primer de tot, És tenir la clau!

E: esteu d'acord amb el que diu P3?

P1 i P2: Si!

P5: Bueno, però la mentalitat que tenim nosaltres no és de negoci. És de tenir un lloc per entrenar i al que tothom pugui anar-hi quan vulgui. I quan pugui.

E: passem al tema de serveis, pel que fa a serveis que creieu que hauria d'oferir una sala al Moianès?

P1: una nevera, per posar-hi cervesa.

E: considereu primordial que hi hagi cervesa?

P1: primordial no...

P3: Aigua!

P2: aigua sobretot

P3: Aquí, penso jo que aquí has d'enfocar la diferencia entre una sala d'entrenament i un rocòdrom, no és el mateix la farinera.. que un climbat. Els focus estan molt diferenciats, una és un espai on entrenar (que crec que és més el que volem nosaltres) tenir un plafó i maxacar-nos, per anar a roca i rendir i l'altre un negoci on hi ha d'haver

uns serveis (bar, botiga, llibreria,..) que això hi ha escaladors que els hi agrada molt...un centre cultural. És una diferencia que...

P4: El rocòdrom és un mitjà i no una finalitat, a vegades hi ha gent que només escala al rocòdrom.

P5: Bueno, i el Moianès és petit i si necessites ressenyes doncs li demanes a aquest, a aquell, perquè ens coneixem tots. No és com a Sabadell...

P3: Aquí Mojà hi ha molts bars, i segurament no seria tant necessari que la sala disposés d'aquest servei.

P1: Si!

E: per tant, innecessari el bar?

P1: Si.

P3: Si.

P2: mentre tinguis una mica d'aigua i refrescs...

P5: una nevera amb aigua, i ja esta.

E: Dient això que deies de les sales P3, si haguessis de posar una sala per a model de la que hauríem de fer aquí, quina podaries)

P3: La Farinera o Can Romu.

E:P2?

P2: Ni dea, he anat a tres sales i....

P1: La Farinera

P4: jo com que soc més de rocòdrom que de boulder, clar he anat al rocòdrom de Vic, el del pavelló de la Ausoneta

P5: jo he anat amb rocòdroms amb vies marcades i no ho faria aquí... i també he anat a Can Romu però a Can Romu amb alguna paret domesticada per la gent que comença.

P3: més que posar un rocòdrom d'exemple em quedo amb la filosofia d'aquests rocòdroms.

P2: jo he anat a l'ingravita de Terrassa i crec que és una molt bona sala d'escalada.

E: dient això que dèieu, creieu que la il·luminació és molt important?

Tots: Si

E: i la ventilació?

P5: imprescindible!

P3: si, però s'hauria de mirar bé, perquè a l'hivern això et pot treure l'aire calent a fora.
I es un gest de calefacció

P4: depen dels horaris...

P5:... Després hi ha el tema de la utilització del magnesi, si fas servir magnesi i no hi ha ventilació...t'intoxiques.

E: creieu que a la sala del Moianès s'hauria de poder utilitzar magnesi en pols?

P2: si!

P3: jo si! Soc pro pols!

P1: si!

P4: puc escalar sense magnesi, Però si s'escala amb magnesi faré servir magnesi, no tinc cap problema.

P5: jo crec que s'ha d'utilitzar amb moderació, la boleta.

P3: jo crec, que el magnesi amb pols és lo seu, però hi ha d'haver un responsable que passi l'escombra un cop per setmana.

E: s'hauria de posar un responsable que netejes?

P3: a mi no em faria res

P4: jo també volia dir-ho, una cosa important és anar netejant setmanalment. Perquè sinó acaba sent una porqueria!

E: que creus que s'hauria de netejar?

P4: el terra, la colxoneta...

P3: si, les preses no caldria! Amb un respatller per netejar-les si et fan falta per un bloc i ja esta...

E: per tant, deixem utilitzar magnesi però hem de posar una persona que netegi setmanalment.

P2: un manteniment!

P5: neteja i moderació.

E: quines creieu que són les activitats que hauria d'oferir la sala?

P2: jo proposaria fer com una petita escola pels nens petits?

E: iniciació?

P4: iniciació a l'escalada

E: la iniciació seria important?

P2: com a molt

P5: iniciació i bateig

P3: home! Iniciació, pots fer passes de reportatges si tens l'espai, pots fer... xerrades..

E: Oferir activitats culturals lligades a l'escalada?

P3: Si, per exemple també vam fer un curs d'autoprotecció que el pots fer al rocòdrom, si t'hi ve gent doncs ajuntes un grup i contractes a dos o tres monitors...

E: oferir cursets a nivell de la sala

P3: pots fer xerrades per com entrenar per no lesionar-se, mil coses...

E: això que dèieu d'iniciació per nens no ho faríeu per gent adulta?

Tots: si, per tothom.

P5: iniciació i guiatge a tot. Escalada esportiva, a clàssica.

P4: per això seria important tenir-hi corda...

P3 i P2: si!!

E: per tant determinem que iniciació si que és necessari a tots els nivells.

E: I rendiment, tant a nens com a adults?

P2: per mi no seria tant important. Si vols fer això pots anar a un lloc més gran, Manresa, Vic...

P5: Si... són interessos molt particulars. Si hi ha demanda doncs l'entitat ho pot fer.

P3: És el que et deia jo, si tens un xaval de 15 anys que escala i apreta i són una colleta i volen competir, doncs pots contractar un entrenador i que els entreni. No es podria descartar la possibilitat de fer un grup de competició del Moianès. De la mateixa manera que hi ha l'equip de running. Tot és: quan tinguem el problema, acció-reacció. Ja buscarem la solució.

P5: potser amb un no ho fas, però si són 4 o 5... dius doncs va poseme'l-hi un entrenador.

E: per tant, s'hauria d'anar veient això a mesura que anés tirant endavant?

P5: si, en funció de la demanda.

E: i avnivell des de la sala d'escalada que opineu d'organitzar sortides...?

P5: això sociabilitza molt, i crea molts lligams. Costa de fer però fer-ho un cop al trimestre o cada cert temps.

E: quina activitat proposaries?

P5: ah no sé.... anar a acampa a no se on, i fer esportiva o si uns volen anar a fer via llarga, fent de guiatge.

P3. Això penso jo, que ja sortiria sol...

E: finalment, destacaríeu alguna cosa més que pogués ser útil pel meu treball, per una proposta d'una sala d'escalada al Moianès?

P5: que la burocràcia és un drama.

P3: home jo penso que s'ha pujat el nivell d'escalada a Moià

E: Com veieu el futur de l'escalada al Moianès?

P4: el que sorprèn és que amb tota la pedra que tenim aquí al moianès, que no tinguem rocòdrom és una descompensació espectacular, perquè pobles amb escola (d'escalada) a prop o no...tothom té una sala de boulder un rocòdrom, més gran més

petit... i aquí tenim un grapat de sectors i no tenim rocòdrom. Ho trobo un desequilibri molt gran.

P5: Jo voldria dir sense mirar a ningú (P4) hi ha dues coses que han fet pujar molt l'escalada al Moianès una és l'equipació i una altre és el internet. Quan es publiquen les coses la gent va... es mou i ...

P4: va molt per modes.

P3: si

P5: va molt per modes i per novetats.

E: creieu que la publicació d'una guia de ressenyes del Moianès faria augmentar aquesta afició?

P5: si!

P3: Jo no sé si... et vindria més gent, la gent ja sap que a Moià s'escala

P2: però et vindrien més informats...

E: a nivell intern de la comarca creieu que seria beneficiós?

P5: el fer la guia?

E: tant per la gent que vindria de fora com per la gent que és de la comarca.

P3: a la comarca no li afectaria.

E: No?

Tots: No

P3: no hi ha cap bar a Moià que es fixi amb l'escalada...és un error. A tots els pobles que s'escala hi ha un bar amb les ressenyes i on hi van tots els escaladors...l'ambient fanàtic.

P1: jo penso que potser perquè per anar a escalar no passes per la zona del centre...

P3: però a més a Moià no és com un lloc que es nota la gent per l'escalada, a diferència d'altres llocs, i això potser fa que ningú s'hi fixi.

E: algú vol destacar alguna cosa més? Doncs moltes gràcies i fins aquí el grup de discussió!